

Οι ντοκιμαντερίστες μέσα από το φακό τους συλλογάζονται την πραγματική εικόνα της ζωής, την καταγράφουν και της Άννας Μπλώση μας τη μεταδίδουν. Το φυσικό περιβάλλον και η οικολογική καταστροφή, οι διαφορές των θλάων και των πολιτισμών, καθημερινές προσωπικές ιστορίες που είτε μας αγγίζουν είτε όχι, αληθινά περιστατικά της σύγχρονης ζωής, είναι ζητήματα που αναλύονται στο ιδιαίτερο αυτό κινηματογραφικό είδος. Το ντοκιμαντέρ ταξιδεύει στο παρελθόν, αναβιώνει μνήμες, γεγονότα και πρόσωπα της ιστορίας, προτείνει νέες οπτικές και ερμηνείες. Συνδέει τη μουσική, τον ήχο και το χορό με την εικόνα, εμβαθύνει σε θέματα προκλητικά, σοκαριστικά και «ακατάλληλα». Βάζει τον άνθρωπο και την καθημερινότητά του στο επίκεντρο, σκιαγραφώντας άλλοτε με σκληρό και άλλοτε με ποιητικό τρόπο τις εκάστοτε κοινωνίες. Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, με τη συνεργασία της ΕΡΤ, διοργανώνει για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά το Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης – Εικόνες του 21ου Αιώνα, από τις 28 Φεβρουαρίου έως την 1 Μαρτίου 2003, στις δύο αίθουσες του ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT. Με στόχο να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις που επιβάλλει η επιτυχημένη πορεία του, τόσο εντός όσο και εκτός των συνόρων της χώρας, το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης από φέτος αναβαθμίζεται θεσμικά, αυξάνει τη διάρκειά του από επτά σε δέκα ημέρες, αυξάνει τον αριθμό των ταινιών και καλεσμένων, και ιδρύει Διαγωνιστικό Τμήμα για τα Ελληνικά Ντοκιμαντέρ. 87 ξένες και 60 ελληνικές ταινίες θα μας ταξιδέψουν για ένα δεκαήμερο στο «πύρινο έδαφος της πραγματικότητας», σε όλες τις γωνιές της γης.

Εικόνες του 21ου Αιώνα

28 Φεβρουαρίου
9 Μαρτίου 2003

5ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τα Βραβεία του Φεστιβάλ 2
Δημήτρης Ειπίδης 3

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ

Αφιέρωμα Nicolas Philibert 4
Αφιέρωμα Michael Moore 5
Αφιέρωμα Margaret Smilow 6
Κοινωνία και Περιβάλλον / Habitat 7
Μικρές Αφηγήσεις / Stories to tell 8
Η Καταγραφή της Μνήμης / Recording of Memory 9
Μουσική μέσα απ' το φακό / Music through the lens 10
Σκιές στη νύχτα / Night shadows 11
Όψεις του Κόσμου / Views of the World 12
Πορτρέτα: Ανθρώπινες Διαδρομές / Portraits: Human Journeys 14
Σύγχρονα θέματα: Παλαιστίνη / Focus on Palestine 15
Ελληνικό Διαγωνιστικό / Greek Competition 16
Ελληνικό Πανόραμα / Greek Panorama 18
Τρεις Έλληνες Ντοκιμαντερίστες: Spotlight 19

Ευάγγελος Βενιζέλος Υπουργός Πολιτισμού

Οι εκφάνσεις του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης σε διαρκή δημιουργική παρουσία καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου, αποκτούν με τον καιρό μεγαλύτερη αίγλη και πολιτιστική αποτελεσματικότητα. Το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης θεσμοθετήθηκε με το Ν. 30572/02. Προβλέπεται τώρα η συμμετοχή του στη διαδικασία των Κρατικών Βραβείων, αλλά και η καθιέρωση επίσημου διαγωνιστικού προγράμματος, με ικανά χρηματικά βραβεία, που θα τονίσουν την παραγωγή και την ά-

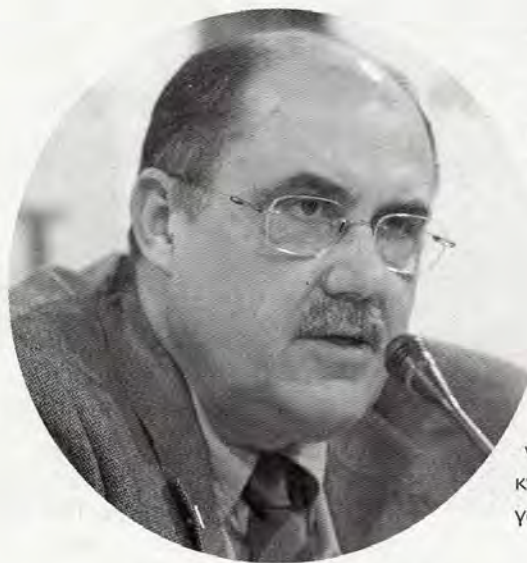
μιλλα στο πεδίο του δημιουργικού ντοκιμαντέρ. Το φετινό 5ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ ανοίγει ένα λαμπρό κύκλο και κατακτά πληρέστερα το περιεχόμενο του τίτλου «Εικόνες του 21ου αιώνα». Η οπτικοακουστική έκφραση και διαχείριση του πραγματικού, με τη στήριξη όλων των νέων τεχνολογικών εξελίξεων της ψηφιοποίησης, έχει ως στόχο να συγκεράσει την πληροφορία με την πνευματική διεργασία της και αυτό είναι κάτι το ιδιαίτερα γοητευτικό.

Άγγελος Στάγκος Πρόεδρος ΕΡΤ Α.Ε.

Το Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης κατάφερε στα λίγα χρόνια της ύπαρξής του να καθιερωθεί σαν ένα από τα πιο σημαντικά Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ της Ευρώπης. Η ΕΡΤ, αρωγός στο Φεστιβάλ από τον πρώτο χρόνο, συμμετέχει ενεργά στην οργάνωση της Αγοράς, εκτιμώντας ότι η διακίνηση του ντοκιμαντέρ που καταγράφει τη σύγχρονη ιστορία, σημαίνει και διακίνηση ιδεών, αντιλήψεων και πληροφοριών με την καταλυτική δύναμη της εικόνας. Η πείρα των τεσσάρων χρόνων ύπαρξής του, καταδεικνύει ότι η Θεσσαλονίκη γίνεται κέντρο συνάντησης δημιουργών ντοκιμαντέρ από όλο τον κόσμο όπου, παρουσιάζοντας τα

έργα τους, ανταλλάσσουν απόψεις και ιδέες, δημιουργώντας δυνατότητα μελλοντικών συνεργασιών και διεθνών συμπαραγωγών, σε ένα κινηματογραφικό είδος που καταλαμβάνει όλο και περισσότερο χώρο στη διεθνή αγορά. Ένα είδος που μας μεταφέρει σε μακρινούς, άγνωστους τόπους, μας μαγεύει με τη διεξοδικότητά του, ξυπνά μνήμες και πλαταίνει τους ορίζοντές μας. Το ντοκιμαντέρ αποτελεί πολύτιμο όπλο της εποχής της πληροφορικής και της παγκοσμιοποίησης της επικοινωνίας. Η ΕΡΤ εύχεται καλή επιτυχία στο 5ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης και ελπίζει ότι για πολλά ακόμα χρόνια θα μας ταξιδεύει στον ενδιαφέροντα κόσμο που ζούμε.

Διαγόρας Χρονόπουλος Πρόεδρος Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου

Η θερμή ανταπόκριση που επιφύλαξε το κοινό στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης-Εικόνες του 21ου αιώνα τα τέσσερα χρόνια της λειτουργίας του, αλλά και η γενικότερη αναθέρμανση του ενδιαφέροντος για το κινηματογραφικό αυτό είδος που παρατηρήθηκε την ίδια περίοδο στη χώρα μας, δικαίωσαν την πρωτοβουλία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης να δημιουργήσει ένα ξεχωριστό βήμα προβολής και προώθησης του ντοκιμαντέρ. Παρουσιάζοντας κάθε χρόνο μια επιλογή από αξιόλογες ταινίες της παγκόσμιας παραγωγής, το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης δίνει την ευκαιρία να αναπτυχθεί ένας γόνιμος δημόσιος διάλογος γύρω από τις προοπτικές ανάπτυξης του κινηματογράφου τεκμηρίωσης στη χώρα μας. Προοπτικές που, όπως όλοι ξέρουμε, διευρύνονται συνεχώς χάρη στις δυνατότητες που προσφέρει η σύγχρονη τεχνολογία στον τομέα των οπτικοακουστικών μέσων και τις οποίες οφείλουν να αξιοποιήσουν οι Έλληνες δημιουργοί. Σήμερα, ο επιτυχημένος αυτός θεσμός περνάει στη φάση της ενηλικίωσής του, με τον νέο κανονισμό λειτουργίας του, που δοκιμάζεται φέτος για πρώτη φορά και ο οποίος προβλέπει, μεταξύ άλλων, και τη δημιουργία ελληνικού διαγωνιστικού τμήματος. Ελπίζουμε ότι, με τη νέα του μορφή, το Φεστιβάλ

Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, χωρίς να χάσει το διεθνή χαρακτήρα του, θα εξασφαλίσει μεγαλύτερες δυνατότητες προβολής των ελληνικών ντοκιμαντέρ και θα ενισχύσει ακόμη περισσότερο το ενδιαφέρον των ελλήνων κινηματογραφιστών και του κοινού για το δύσκολο, απαιτητικό και συνεχώς εξελισσόμενο κινηματογραφικό αυτό είδος. Το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, στο πλαίσιο της γενικότερης πολιτικής του για την ενίσχυση και την προώθηση του ελληνικού ντοκιμαντέρ, στήριξε από τη γέννησή του το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης και θα συνεχίσει να το στηρίζει στη νέα πορεία του, η οποία ελπίζουμε να αποδειχτεί σταθερά ανοδική.

τα βραβεία του 5ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης

Για πρώτη φορά φέτος δημιουργείται Διαγωνιστικό Τμήμα για τα ελληνικά ντοκιμαντέρ διάρκειας πάνω από 24 λεπτά, σε όλα τα format που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή τους (film, video, DVD), τα οποία παρουσιάζονται σε πρώτη προβολή στην Ελλάδα.

- Η πενταμελής κριτική επιτροπή του Φεστιβάλ θα απονεμίσει **τρία βραβεία**, τα οποία συνοδεύονται από χρηματικά έπαθλα, και μέχρι **δύο τιμητικές διακρίσεις**. Τα μεγάλου μήκους ντοκιμαντέρ (πάνω από 60 λεπτά) των οποίων οι παραγωγοί επιθυμούν να συμμετάσχουν στη διαδικασία των κρατικών βραβείων στο τέλος του χρόνου, προβάλλονται στο Διαγωνιστικό Τμήμα εκτός συναγωνισμού.
 - Την κριτική επιτροπή αποτελούν οι:**
Λάκης Παπαστάθης, σκηνοθέτης
Πένυ Παναγιωτοπούλου, σκηνοθέτις
Στέλιος Κούλογλου, δημοσιογράφος
Μίλτος Παπανικολάου, καθηγητής πανεπιστημίου
Νίκος Γιαννόπουλος, σκηνοθέτης-διευθυντής παραγωγής
- Το κοινό θα ψηφίσει, όπως κάθε χρόνο, για την αγαπημένη του ελληνική ή ξένη ταινία. Για το σκοπό αυτό θα στηθούν ειδικές κάλπες στις δύο αίθουσες του ΟΛΥΜΠΙΟΝ και θα διανέμονται ειδικά ψηφοδέλτια στους θεατές με το τέλος της κάθε προβολής. Στην ταινία αυτή θα απονεμηθεί το **Βραβείο Κοινού Dewar's**, που συνοδεύεται από χρηματικό έπαθλο **3.000€**.
- Η **Διεθνής Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου (Fipresci)** θα απονεμίσει **δύο βραβεία**, ένα στο καλύτερο ελληνικό και ένα στο καλύτερο ξένο ντοκιμαντέρ. **Την κριτική επιτροπή της Fipresci αποτελούν οι:**
Στράτος Κερσανίδης, Ελλάδα
Anette Olsen, Δανία
Adina Emilia Bradeanu, Ρουμανία.

τιμές εισιτηρίων

Στο 5ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης θα ισχύσει η **ηλεκτρονική έκδοση εισιτηρίων**.

- Για τις προβολές στην αίθουσα **ΟΛΥΜΠΙΟΝ**, οι θεατές έχουν τη δυνατότητα να **προαγοράσουν εισιτήρια για όλες τις μέρες και όλες τις προβολές του Φεστιβάλ**. Για τις προβολές στην αίθουσα **ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ**, υπάρχει η δυνατότητα προαγοράς **μόνο για τη συγκεκριμένη μέρα προβολής της ταινίας**.
- Η τιμή του εισιτηρίου είναι **4€ ανά προβολή**.
- Οι κάτοχοι της **CINEKARTAF** μπορούν να παρακολουθήσουν τις προβολές **δωρεάν**, είναι υποχρεωτικό όμως να εκδίδουν εισιτήρια μηδενικής αξίας από τα ταμεία του ΟΛΥΜΠΙΟΝ.

Δημήτρης Εϊπίδης

Το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης ήταν εξ αρχής μια πρόκληση. Από το ξεκίνημά του επιδίωξε να είναι ταυτόχρονα καθρέφτισμα της πραγματικότητας, αφορμή ψυχαγωγίας, έναυσμα κοινωνικής δραστηριοποίησης, χώρος συνάντησης των επαγγελματιών του κινηματογράφου, πεδίο ανάπτυξης των διεθνών συμπαραγωγών και μια πλούσια, καίρια και ακριβή συλλογή των εικόνων που συνθέτουν τον σύγχρονο κόσμο. Ετσι, το Φεστιβάλ ονομάστηκε Εικόνες του 21ου Αιώνα και έστρεψε το βλέμμα του στο μέλλον.

Σήμερα, πέντε χρόνια μετά την ίδρυσή τους, οι Εικόνες του 21ου Αιώνα έχουν πετύχει τους αρχικούς τους στόχους και συγκαταλέγονται ανάμεσα στα σημαντικότερα φεστιβάλ του είδους. Έχοντας ξεπεράσει πια τις δυσκολίες του ξεκινήματός του, ήρθε η ώρα του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης να αντιμετωπίσει νέες προκλήσεις, με πρώτη από όλες την ικανότητά του να σταθεί άξια στην πρώτη σειρά των αντίστοιχων γεγονότων ανά τον κόσμο. Οι αλλαγές που στοχεύουν στην ανάπτυξη του είναι επιβεβλημένες. Ετσι, το 5ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης είναι και πάλι ορόσημο της εξέλιξης.

Για πρώτη φορά φέτος, το Φεστιβάλ διαρκεί δέκα μέρες, σε αντίθεση με τις επτά των προηγούμενων χρόνων, δίνοντας τη δυνατότητα παρουσίασης ενός μεγαλύτερου προγράμματος. Επίσης, σε μια δυναμική προσπάθεια τόνωσης της ελληνικής παραγωγής ντοκιμαντέρ, ιδρύει ένα Διαγωνιστικό τμήμα για τα ελληνικά ντοκιμαντέρ, που θα απονεμίει τρία βραβεία συνοδευόμενα από χρηματικά έπαθλα. Οι δύο αυτές διαφοροποιήσεις, μαζί με έναν αυξημένο αριθμό ταινιών και καλεσμένων, συνθέτουν την εικόνα ενός Φεστιβάλ έτοιμου να κάνει ένα αποφασιστικό και τολμηρό βήμα μπροστά.

Όσο σημαντικές και αν κριθούν οι αλλαγές αυτές, υπάρχει μια πρόκληση ενδημική στο Φεστιβάλ αυτό από

τη στιγμή της σύλληψής του: η απεικόνιση της πραγματικότητας. Μια απεικόνιση που οφείλει να είναι πολυδιάστατη, δημοκρατική, ενίοτε προκλητική και πάντα ανθρωπιστική. Για το λόγο αυτό, το 5ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης παραμένει σταθερό στους βασικούς άξονες του προγράμματός του. Οι *Οψεις του Κόσμου*, οι *Μικρές Ιστορίες*, τα *Πορτρέτα*, η *Κοινωνία* και το *Περιβάλλον* και η *Καταγραφή της Μνήμης* συνθέτουν το θεματικό κορμό του διεθνούς προγράμματος, που με αυτό τον τρόπο επιδιώκει να ρίξει και πάλι φως στις διαφορετικές πτυχές του πραγματικού. Δύο παλαιότερα και εξαιρετικά δημοφιλή τμήματα επιστρέφουν στο πρόγραμμα. Η *Μουσική στην Οθόνη* και οι *Σκιές στη Νύχτα* δημιουργούν μια ξεχωριστή ζώνη στο πρόγραμμα, ανεβάζοντας την ένταση με πικρές περιπλανήσεις στη σύγχρονη μουσική αλλά και το εναλλακτικό ή «ενήλικο» ντοκιμαντέρ. Ταυτόχρονα, μια σειρά αφιερωμάτων σε πρόσωπα από την Ελλάδα, τη Γαλλία και τις ΗΠΑ αποκαλύπτει πώς διαμόρφωσαν και συνεχίζουν να διαμορφώνουν με το έργο τους τη σύγχρονη παραγωγή ντοκιμαντέρ. Το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης έχει πάνω από όλα ένα χαρακτήρα διπολικό. Αφενός αποτελεί μια πλούσια και δραστήρια πολιτιστική εκδήλωση κοινωνικής αναζήτησης και αφετέρου μια εντατική προσπάθεια εκσυγχρονισμού των δεδομένων της κινηματογραφικής βιομηχανίας.

Ετσι, φέτος η ενότητα «Σύγχρονα Θέματα: Παλαιστήνη» αναζητά μέσα από

πρόσφατες ταινίες να φωτίσει την ανθρώπινη εμπειρία της κατοχής, του πολέμου και της καταπίεσης στην περιοχή της Μέσης Ανατολής. Όπως και τα «Παιδιά μιας Σκληρής Πραγματικότητας» πέρσι, έτσι και η ενότητα αυτή πλαισιώνεται από έναν αριθμό εκδηλώσεων ενημέρωσης και κοινωνικής ευαισθητοποίησης. Το Φεστιβάλ περιλαμβάνει όπως πάντα την Αγορά Ντοκιμαντέρ 2003 και το Pitching Forum 2003, δύο διοργανώσεις που στοχεύουν στην εμπορική πλευρά του ντοκιμαντέρ, δηλαδή στην παραγωγή, τη χρηματοδότηση και την πώλησή του. Μια συναυλία και μια έκθεση συμπληρώνουν την εικόνα ενός Φεστιβάλ που στόχο έχει να αποτελέσει στο σύνολό του μια στέρεη βάση για την ανάπτυξη ενός γόνιμου διαλόγου πάνω στις τελευταίες εξελίξεις στον κινηματογράφο της πληροφόρησης και γενικότερα στον οπτικοακουστικό χώρο.

ΑΓΟΡΑ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ DOC MARKET

Από τη διοργάνωση του 1ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ, το 1999, πραγματοποιείται στη Θεσσαλονίκη η Αγορά Ντοκιμαντέρ, η οποία στόχο έχει να καλύψει τους τομείς της εμπορικής δραστηριότητας που απαιτούν οι ανάγκες των τηλεοπτικών δικτύων της ευρύτερης περιοχής των Βαλκανίων και της Μεσογείου. Η Αγορά προσφέρει όχι μόνο ενημέρωση και ανταλλαγή απόψεων για την παραγωγή τηλεοπτικών ντοκιμαντέρ, αλλά και τη δυνατότητα να ανιχνευθεί ο χώρος, διαγράφοντας τις προοπτικές απορρόφησης αυτού του είδους κινηματογράφου από την τηλεοπτική αγορά. Ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια υπάρχει μια μεταστροφή του προγράμματος των τηλεοπτικών καναλιών, τα οποία όλο και πιο συχνά φιλοξενούν στο πρόγραμμά τους ντοκιμαντέρ.

Ένας από τους στόχους της Αγοράς είναι να δώσει μια συνοπτική εικόνα του τι γίνεται στο χώρο του κινηματογράφου τεκμηρίωσης, αφού οι παραγωγοί γνωρίζοντας τις «προθέσεις» της αγοράς, μπορούν να συνεχίσουν να παράγουν κάτι που αυξάνει την εμβέλεια και εξασφαλίζει τη συνέχεια αυτού του είδους του κινηματογράφου.

Το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης για πέμπτη φορά φέτος, σε συνδιοργάνωση με την ΕΡΤ Α.Ε., περιλαμβάνει στις εκδηλώσεις του την **Αγορά Ντοκιμαντέρ** που, από τις **3 έως τις 7 Μαρτίου 2003**, θα δώσει μια μοναδική ευκαιρία συνάντησης των επαγγελματιών της τηλεόρασης με την τέχνη του κινηματογράφου.

Στη διάθεση των αγοραστών θα υπάρχουν **25 θάλαμοι** με όλο τον απαιτούμενο εξοπλισμό για την ιδιωτική θέαση των προγραμμάτων. Με **40 τηλεοπτικούς αγοραστές απ' όλην τον κόσμο**, η Αγορά Ντοκιμαντέρ 2003 υπόσχεται ακόμη καλύτερη εμπορική πορεία στις συμμετέχουσες ταινίες.

PITCHING FORUM 2003

Για πέμπτη συνεχή χρονιά, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ, θα πραγματοποιηθεί από τις **5 έως τις 9 Μαρτίου**, το **Pitching Forum 2003**, που συνδιοργανώνεται από το **Ευρωπαϊκό Δίκτυο Ντοκιμαντέρ (EDN)** σε συνεργασία με το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης.

Πρόκειται για ένα «διεθνές ραντεβού» με τη συμμετοχή χωρών της Ευρώπης, που δίνει την ευκαιρία στους Έλληνες επαγγελματίες του οπτικοακουστικού χώρου, να παρουσιάσουν και να προωθήσουν το έργο τους, σε τηλεοπτικούς σταθμούς της χώρας μας, αλλά και του εξωτερικού. Με δεδομένο την προηγούμενη εμπειρία, η συνάντηση κρίνεται εξαιρετικά σημαντική για την ανταλλαγή απόψεων και την ανάπτυξη συνεργασιών στον οπτικοακουστικό τομέα.

Περισσότεροι από δέκα τηλεοπτικοί παραγωγοί και commissioning editors θα βρίσκονται στη Θεσσαλονίκη για να ακούσουν τις προτάσεις των δημιουργών και να τις χρηματοδοτήσουν, σε μια προσπάθεια δυναμικής τόνωσης των διεθνών συμπαραγωγών.

Andres Serrano

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα θα εκτεθεί το έργο του μεγάλου Αμερικανού φωτογράφου **Andres Serrano**. Μια επιλογή από τις τελευταίες δουλειές του καλλιτέχνη αποκαλύπτει στο κοινό ένα έργο προκλητικό, ερωτικό και ταυτόχρονα πολιτικό. Η έκθεση θα γίνει στο χώρο της **γκαλερί Καλφαγιάν καθ' όλη τη διάρκεια του Φεστιβάλ** και συνοδεύεται από την προβολή της ταινίας *The History of Sex*, που παρακολουθεί τον καλλιτέχνη την ώρα της εργασίας του.

Nicolas Philibert

Philibert να πλησιάζει τον άνθρωπο με τρυφερότητα, ευθύτητα και ευαισθησία εμφανίζεται στην επόμενη του ταινία *La Pays des Sourds*, με ξενάγηση στον κόσμο μέσα από τα μάτια αυτών που γεννήθηκαν χωρίς την αίσθηση της ακοής. Το 1995 ο Γάλλος δημιουργός επιστρέφει στο χώρο των μουσείων, εμβαθύνοντας με χιούμορ στον ανθρώπινο παράγοντα. Το *Un Animal, Deux Animaux* εξερευνά τη ζωολογική πτέρυγα του μουσείου Φυσικής Ιστορίας της Γαλλίας, που είχε παραμείνει κλειστή για χρόνια, και φέρνει στο φως τους ασυνήθιστους θησαυρούς της.

Ο τρόπος που ο άνθρωπος λειτουργεί, επικοινωνεί, ζει και συναναστρέφεται στα θεσμικά πλαίσια ενός ιδρύματος αποτελεί κοινό άξονα που διασχίζει ολόκληρο το έργο του. Επομένως οι δύο τελευταίες ταινίες ρίχνουν ματιές από ράμιλλης αμεσότητας σε αντίστοιχους χώρους. Από το ψυχιατρικό άσυλο του *Le Moindre des Choses* μέχρι το μονοτάξιο σχολείο του *Etre et Avoir*, ο Nicolas Philibert κινείται ανάμεσα στους διαδρόμους των ιδρυμάτων και στους ανθρώπους που τους δίνουν ζωή με παράμιλλη αμεσότητα και ευαισθησία. Λιτές και εξαιρετικά συγκινητικές, οι ταινίες του Philibert βραβεύτηκαν όχι μόνο σε φεστιβάλ και εκδηλώσεις αλλά και στο δυσκολότερο χώρο από όλους: το *Etre et Avoir* είναι πιο επιτυχημένο ντοκιμαντέρ στην ιστορία του Γαλλικού σινεμά...

Ο Nicolas Philibert, ένας από τους μεγαλύτερους Ευρωπαίους δημιουργούς ντοκιμαντέρ, γεννήθηκε το 1951 στο Nancy της Γαλλίας. Οι αρχικές του σπουδές ήταν στη Φιλοσοφία, έναν τομέα που σύντομα εγκατέλειψε για χάρη του κινηματογράφου αλλά που σίγουρα άφησε βαθιές τις επιρροές στο ανθρωπιστική ματιά του δημιουργού. Η είσοδός του στο χώρο του σινεμά έγινε με την ιδιότητα του βοηθού σκηνοθέτη στο πλευρό δημιουργών όπως ο Rene Allio και ο Allain Tanner.

Η πρώτη του σκηνοθετική εργασία σε συν-σκηνοθεσία με τον Gerard Mordillat ήταν το *Voix de son maître* που γυρίστηκε το 1978 με θέμα του την καταγραφή 12 διευθυντών επιχειρήσεων. Για την επόμενη δεκαετία ο Philibert ακόνισε τις δημιουργικές του ικανότητες σε μια σειρά από ογδόντα ντοκιμαντέρ για αθλητές, μέχρι να ξαναεμφανιστεί δυναμικά το 1990 με τη δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία του. Το *La Ville Louvre* σημαδεύει την πρώτη φορά στην ιστορία που οι αρχές του Λούβρου επέτρεψαν σε κινηματογραφικό συνεργείο να καταγράψει το παρασκήνιο του μεγαλύτερου μουσείου του κόσμου. Αποκαλύπτοντας μια ολόκληρη πόλη που ζει και κινείται στους διαδρόμους του μουσείου, όταν αυτό είναι κλειστό, ο Philibert ακολουθεί τους ανθρώπινους χαρακτήρες που με το διαμορφώνουν καθημερινά και χτίζει πάνω τους την αφήγηση. Η ικανότητα του

Η ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΛΟΥΒΡΟΥ

LA VILLE LOUVRE

ΓΑΛΛΙΑ, 1990. 35mm Έγχρωμο 81'

Τι γίνεται στο Μουσείο του Λούβρου όταν είναι κλειστό για το κοινό; Κατά τη διάρκεια των ριζικών ανακαινίσεων, το μουσείο άνοιξε για πρώτη φορά τις πόρτες του σ' ένα κινηματογραφικό συνεργείο. Βλέπουμε ανθρώπους να μετακινούν πίνακες και να αλληλάζουν τη διαρρύθμιση των αιθουσών. Χιλιάδες υπογείων διαδρόμων και στοών διασταυρώνονται. Λίγο λίγο, ο μυστικός, ενίοτε κωμικός, καθημερινός, υπέροχος και συναρπαστικός κόσμος ενός από τα πιο φημισμένα μουσεία του κόσμου μάς αποκαλύπτεται. Πρόκειται αληθινά για μια πόλη μέσα σε μια πόλη.

ΕΝΑ ΖΩΟ, ΔΥΟ ΖΩΑ

UN ANIMAL, DES ANIMAUX

ΓΑΛΛΙΑ, 1995. 35mm Έγχρωμο 59'

Η πτέρυγα ζωολογίας του Μουσείου Φυσικής Ιστορίας της Γαλλίας είχε μείνει κλειστή για το κοινό για πάνω από 25 χρόνια, αφήνοντας χιλιάδες ταρχειμένα ζώα ξεχασμένα μέσα στις σκιές. Γυρισμένο κατά τη διάρκεια των ανακαινίσεων της πτέρυγας αυτής, η ταινία καταγράφει τη μεταμόρφωση του χώρου και την αναβίωση των παράξενων θημάτων του.

Η ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΚΩΦΩΝ

LE PAYS DES SOURDS

ΓΑΛΛΙΑ, 1992. 35mm Έγχρωμο 95'

Πώς είναι ο κόσμος για εκείνους που γεννήθηκαν μέσα στη σιωπή; Το ντοκιμαντέρ αυτό, χωρίς συγκατάβαση και αφοπλιστικό μέσα στην απλότητά του, αποτελεί ένα στοχασμό πάνω στη γλώσσα και στην επικοινωνία μεταξύ αυτών που μπορούν και ακούουν και αυτούς που δεν μπορούν.

Αυτό που πάντα με εκπλήσσει στο Nicolas Philibert, όταν αφηγείται μικρά καθημερινά γεγονότα ή μέγιστα διεθνή συμβάντα, είναι το αφηγηματικό του χάρισμα. Και όταν κινηματογραφεί, ύστερα από κολοσσιαίες και καμιά φορά μοναχικές προσπάθειες, έχω πάντα την εντύπωση μιας τρυφερής ειλικρίνειας στον τρόπο που κοιτάει όσα μας προτείνει. Ο Philibert απευθύνεται πραγματικά σε εμάς – μας μιλάει...

Frederic Labourasse

ΤΟ ΠΑΡΑΜΙΚΡΟ

LA MOINDRE DES CHOSES

ΓΑΛΛΙΑ, 1996. 35mm Έγχρωμο 100'

Το καλοκαίρι του 1995, πιστοί σ' αυτό που έκτοτε έγινε παράδοση, ασθενείς και το νοσηλευτικό προσωπικό της ψυχιατρικής κλινικής La Borde μαζεύτηκαν για ν' ανεβάσουν μια θεατρική παράσταση. «Με ενδιέφεραν άνθρωποι οι οποίοι κάποια δεδομένη στιγμή και με σ' ένα πολύ συγκεκριμένο πλαίσιο θεωρήθηκαν τρελοί. [...] Που από αυτήν την ταμπέλα υπάρχουν άνθρωποι που δεν απέχουν και τόσο από μας, και που μας αμφισβητούν, μας παρατηρούν».

N. Φιλίππε

ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΕΧΕΙΣ

ETRE ET AVOIR

35mm Έγχρωμο 104'

Βραβεία: Βραβείο ευρωπαϊκού ντοκιμαντέρ: ARTE & European Film Academy

Γυρισμένη μέσα και γύρω από ένα μονοτάξιο σχολείο στην περιοχή Οβέρν της Γαλλίας, η ταινία καταγράφει στιγμές από τη ζωή ενός δασκάλου και των μαθητών του, δείχνοντας παράλληλα έναν άνθρωπο που κάνει τη δουλειά του με πάθος. Ο κύριος Λοπέζ ενθαρρύνει την εσωστρεφή Νταλί να βγει από το καβούκι της, βοηθάει το Ζαζό στην ορθογραφία και την αριθμητική και κατεβαίνει τις χιονισμένες πλαγιές πάνω στο έλκηθρο με τον ίδιο ενθουσιασμό που κατεβαίνουν και οι μαθητές του. Η ταινία αποκαλύπτει ότι η διδασκαλία είναι πράγματι λειτούργημα, ενώ, παράλληλα, μας παρουσιάζει ένα μοναδικό μαθησιακό περιβάλλον και έναν εμπνευσμένο τρόπο διδασκαλίας.

Michael Moore

Δημοσιογράφος, συγγραφέας, σκηνοθέτης και πολιτικός ακτιβιστής, ο Michael Moore είναι ίσως ο πιο δημοφιλής δημιουργός ντοκιμαντέρ όχι μόνο των ΗΠΑ αλλά και του κόσμου ολόκληρου. Οι ταινίες του ταξιδεύουν σε όλο τον κόσμο, βραβεύονται όπου προβάλλονται και καταφέρνουν να εξασφαλίσουν διανομή, σημειώνοντας έτσι μια αξιοσημείωτη —για τα δεδομένα του ντοκιμαντέρ— εμπορική καριέρα. Ο Michael Moore είναι η ηγετική φιγούρα του αμερικανικού ντοκιμαντέρ, μια θέση που μόνο ο Erol Morris μπορεί να συναγωνιστεί.

Γεννήθηκε το 1954 στην κωμόπολη του Davison, ένα προάστιο του Flint, όπου η General Motors είχε το μεγαλύτερο εργοστάσιό της, στο οποίο εργάζονταν ο πατέρας και ο παππούς του. Ο Michael Moore έδειξε από μικρός το πάθος του για την πολιτική. Στο σχολείο βραβεύτηκε για την περιβαλλοντογική του δράση και, όταν το 1972 δώθηκε το δικαίωμα της ψήφου στα άτομα 18 χρονών, ο Moore έσπευσε να βάλει υποψηφιότητα για το διοικητικό συμβούλιο του σχολείου του Flint. Κερδίζοντας τις εκλογές, ο Michael Moore αναδείχθηκε σε έναν από τους νεώτερους Αμερικανούς που εκλέχθηκαν σε δημόσια θέση. Αφού φοίτησε για λίγα χρόνια στο Πανεπιστήμιο του Μίσιγκαν, ο Moore σύντομα τα παράτησε για να αφοσιωθεί στην ακτιβιστική δράση. Αρχισε να εργάζεται στην εναλλακτική εφημερίδα Flint Voice, που υπό τη διεύθυνσή του μετατράπηκε στη Michigan Voice, την πιο αξιολογούμενη εναλλακτική έκδοση των μεσοδυτικών πολιτειών. Στη συνέχεια, ανέλαβε την αρχισυνταξία του θρυλικού αριστερού περιοδικού Mother Voice, μια θέση που δεν κράτησε αρκετά,

αφού ήλθε σε ρήξη με τη διεύθυνση για ένα άρθρο που αρνήθηκε να γράψει, θεωρώντας το ανακριβές.

Η πρώτη επαφή του Michael Moore με το ντοκιμαντέρ ήρθε το 1989 με το *Roger and Me*, ένα φιλμ για τις οικονομικές επιπτώσεις που είχε το κλείσιμο των εργοστασίων της GM στην πατρίδα του πόλη Flint. Για να συγκεντρώσει τα χρήματα της παραγωγής, ο Moore πούλησε μέχρι και το σπίτι του. Το αποτέλεσμα ήταν θριαμβευτικό. Το *Roger and Me* προβλήθηκε σε όλον τον κόσμο, βραβεύτηκε από τα σημαντικότερα φεστιβάλ (Βερολίνο, Τorόντο, Σικάγο κλπ) και αναδείχθηκε τελικά σε ένα από τα πιο επιτυχημένα ντοκιμαντέρ της ιστορίας. Η επόμενη ταινία του Moore, *Pets or Meat*, ήταν μια συνέχεια του *Roger and Me*, πιάνοντας το θέμα ακριβώς εκεί που το άφησε ο προκάτοχός της. Στη συνέχεια, ο Moore άρχισε να εργάζεται πάνω στη μοναδική ως τώρα ταινία μυθοπλασίας της καριέρας του. Το *Canadian Bacon*, μια σατιρική κωμωδία για ένα φανταστικό ψυχρό πόλεμο που ξεσπάει ο Πρόεδρος των ΗΠΑ με τον Καναδά, δεν είχε σημαντική πορεία, καθώς ο πρωταγωνιστής της πέθανε αμέσως μετά τα γυρίσματα. Τα επόμενα χρόνια, ωστόσο, ήταν αυτά που εκτόξευσαν τον Michael Moore στη στατόσφαιρα της ακτιβιστικής δράσης. Δύο τηλεοπτικές εκπομπές στην αμερικανική τηλεόραση (*TV Nation*, *The Awful Truth*), δύο βιβλία πρώτα στις πωλήσεις (*Downsize this! Random Threats from an Unarmed American*, *Stupid White Men*), ένα ακόμα ντοκιμαντέρ —σχολίο της αμερικανικής κοινωνίας (*The Big One*) και, φυσικά, ο *Ακήρυχτος Πόλεμος* (*Bowling for Columbine*), το πρώτο ντοκιμαντέρ εδώ και 46 χρόνια που εντάχθηκε στο Διαγωνιστικό τμήμα του φεστιβάλ των Κανών, για να λάβει το Ειδικό Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής και να ξεκινήσει μια θεαλωμένη πορεία σε όλο τον κόσμο.

Ο Michael Moore είναι η επιτομή της εναλλακτικής πολιτικής έκφρασης στις ΗΠΑ. Η ακατάπαυστη δραστηριοποίησή του σε ένα ευρύτατο φάσμα κοινωνικών θεμάτων, η μαχητική του έρευνα, οι ποικίλες του ιδιότητες, το καυστικό του χιούμορ και η τόλμη του φανερώνουν έναν άνθρωπο που δεν διστάζει να επικοινωνήσει το ρηξικέλευθο μήνυμά του με τις μάζες της αμερικανικής επικράτειας. Γιατί ο Michael Moore είναι, μέσα σε όλα, και ένας κινηματογραφιστής που ξέρει να φτιάχνει ταινίες ικανές να διασκεδάσουν κάθε τυχόντα θεατή. Στέκεται στο ιδανικό αυτό σημείο που ο λαϊκισμός συναντά τη διάνοηση.

Ο ΡΟΤΖΕΡ ΚΙ ΕΓΩ

ROGER AND ME

ΗΠΑ, 1989. 35mm Έγχρωμο 87'

Η ταινία είναι ένα χρονικό του τρόπου κατά τον οποίο μια από τις μεγαλύτερες εταιρείες του κόσμου, η Γενεραλ Μότορς, μετέτρεψε τη γενέθλια πόλη της, το Φλιντ του Μίσιγκαν, σε μια πόλη-φάντασμα. Στην προσπάθειά του να μάθει γιατί η GM θα ήθελε να κάνει ένα τέτοιο πράγμα, ο Μάικλ Μουρ, γεννημένος κι αυτός στο Φλιντ, αποπειράται να συναντήσει τον διευθυντή της εταιρείας, τον Ρότζερ Σμιθ, και να του πει να βγούνε να πιούνε καμιά μπύρα και «να το κουβεντιάσουν το θέμα». Ανάμεσα στις προσπάθειές του να δει τον Σμιθ, ο Μουρ μας πηγαίνει ένα αλλόκοτο ταξίδι μέσα από το Φλιντ, συνοδευόμενος καθοδόν από τον Ρόναλντ Ρίγκαν, τη Μις Αμερική, τον Πατ Μπουρ και διάφορες τηλεοπτικές προσωπικότητες —όλοι εκ των οποίων εμφανίζονται για να σώσουν το Φλιντ από την καταστροφή.

ΚΑΤΟΙΚΙΔΙΑ Ή ΚΡΕΑΣ

PETS OR MEAT: THE RETURN TO FLINT

ΗΠΑ, 1992. 35mm Έγχρωμο 30'

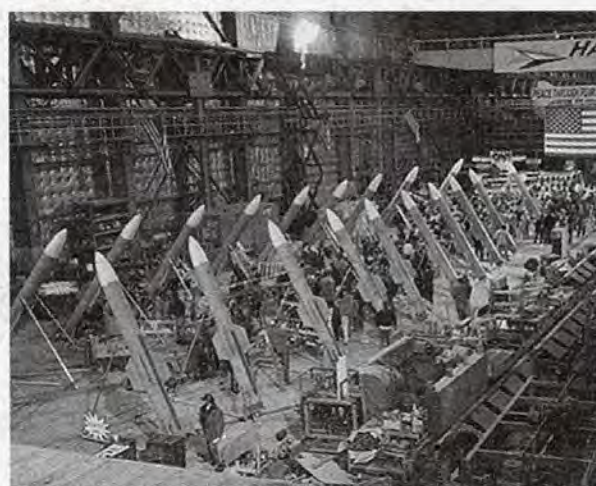

Η ταινία αποπειράται, με το σατιρικό τρόπο του Μουρ, να αποτελέσει μια σύγχρονη εκδοχή του *Ο Ρότζερ κι εγώ*, παραλληλίζοντας τα προβλήματα της πόλης του Φλιντ με τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Αμερική ως χώρα. Ο Μουρ συνομιλεί με τον επιτυχημένο συγγραφέα και πρώην εργάτη της αυτοκινητοβιομηχανίας Μπεν Χάμπερ, την «κυρία με τα κουνέλια» ή Ρόντα Μπρίτον, και τον «βοηθό σερίφη» Φρεντ Ρος, οι οποίοι όλοι πρωταγωνιστούν στο *Ο Ρότζερ κι εγώ*. Περιπαίζει επίσης τον δήμαρχο Γούντρουσ Στάνλι, ο οποίος αρνήθηκε να μιλήσει με τον Μουρ για τις ανάγκες της ταινίας. Η πιο ανατριχιαστική στιγμή της ταινίας είναι η θέαμα ενός φιδιού που καταπίνει ολόκληρο ένα κουνέλι, μια σκηνή που ο Μουρ περιγράφει ως συμβολική του τρόπου που η Γενεραλ Μότορς καταβροχθίζει το Φλιντ.

ΚΑΝΑΔΙΚΟ ΜΠΕΪΚΟΝ

CANADIAN BACON

ΗΠΑ, 1995. 35mm Έγχρωμο 91'

Στην ταινία *Καναδικό μπέικον*, ο πρόεδρος των ΗΠΑ, αντιμέτωπος με χαμηλή δημοτικότητα και οικονομική ύφεση, σχεδιάζει να ξανακερδίσει την υποστήριξη του αμερικανικού λαού δημιουργώντας μια νέα αυτοκρατορία του κακού: τον Καναδά. «Άρχισα να σκέφτομαι το θέμα της ταινίας κατά τη διάρκεια του Πολέμου του Κόλπου», λέει ο Μουρ. «Βασικά, είχα εντυπωσιαστεί από το πόσο γρήγορα ο αμερικανικός λαός πήρε το μέρος του Προέδρου, παρότι πολλοί Αμερικάνοι δεν ήξεραν καν πού ήταν το Ιράκ. Αναρωτήθηκα λοιπόν το εξής: Αν ο πρόεδρος ανακήρυσσε οποιαδήποτε τυχαία χώρα εχθρό των ΗΠΑ, θα τον υποστήριζε σύσσωμο το έθνος;»

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ

THE BIG ONE

ΗΠΑ, 1997. 35mm Έγχρωμο / Colour 94'

Παρόμοιο σε ύφος με το *Ο Ρότζερ κι εγώ*, *Ο μεγάλος* πάει πιο πέρα από την ιστορία μιας μονάχα πόλης (του Φλιντ) και στοχεύει στο μαλακό υπογάστριο της αποκαλούμενης «οικονομικής ανάκαμ-

ψης». Το αποτέλεσμα είναι αλλοτε ξεκαρδιστικό και αλλοτε καταρρακτωτικό. Η ταινία είναι ένα χρονικό μιας τρίμηνης περιοδείας που έκανε ο Μάικλ Μουρ για να προωθήσει το βιβλίο του *Downsize This!*. Συνοδεύοντας, τον Μουρ από παρουσιάσεις του βιβλίου του σε βιβλιοπωλεία, σε εμφανίσεις σε πανεπιστήμια και συνεντεύξεις στην τηλεόραση και στο ραδιόφωνο, οι συνοδοί που προσέλαβε ο εκδοτικός οίκος Random House κάνουν ό,τι μπορούν για να τηρηθεί το αυστηρό πρόγραμμα. Εννοείται βέβαια ότι ο Μουρ έχει άλλα σχέδια.

ΑΚΗΡΥΧΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

BOWLING FOR COLUMBINE

ΗΠΑ, 2002. 35mm Έγχρωμο 125'

Στην ταινία αυτή ο Μάικλ Μουρ εξετάζει την εμμονή των Αμερικανών με τα όπλα. Πώς γίνεται στις ΗΠΑ οι θάνατοι από πυροβόλα όπλα να ανέρχονται κάθε χρόνο στους 11.000 περίπου ενώ στον Καναδά στους 165; Ίσως στις ΗΠΑ η πρόσβαση σε όπλα να είναι πιο εύκολη. Ο Μουρ βρίσκει μια τράπεζα στο Μίσιγκαν που σου δίνει δώρο ένα όπλο όταν ανοίξεις καινούργιο λογαριασμό. Ωστόσο οι Καναδοί έχουν κι αυτοί αρκετά όπλα καταχωρισμένα στα υπόγεια και τις ντουλάπες των σπιτιών. Στη συνέχεια, ο Μουρ εξετάζει τον ρόλο των ΜΜΕ και το φόβο που εμπνέουν στον κόσμο. Ομοιογενή ότι είναι κι ο ίδιος μέλος του NRA (της Εθνικής Ένωσης Οπλοχρηστών), ενώ την ίδια ώρα έρχεται σε αντιπαράθεση με τον Τσάρλτον Ιστον, μια από τις ηγετικές φυσιογνωμίες του NRA. Ο τίτλος της ταινίας αναφέρεται στους δυο μαθητές του λύκειου του Κολουμπίν, οι οποίοι πήγαν κι έπαιξαν μπόουλινγκ κι ύστερα πήγαν στο σχολείο και σκότωσαν συμμαθητές τους, δασκάλους τους και τέλη αυτοπυροβολήθηκαν και οι ίδιοι. Η ταινία περιλαμβάνει ανατριχιαστικές σκηνές που τράβηξαν οι κάμερες ασφαλείας του σχολείου. Ο Μουρ συνδέει τη σφαγή με το γειτονικό εργοστάσιο όπλων της Lockheed Martin, υπαινικσόμενος ότι οι συνθήκες εν οίκω έχουν συνέπειες εν δήμω...

Margaret Smilow

Δεν θα ήταν υπερβολή αν η Margaret Smilow χαρακτηριζόταν μια από τις πιο επιτυχημένες και ισχυρές γυναίκες στο χώρο του ντοκιμαντέρ. Τα έργα που εμφανίζονται στη φιλμογραφία της είναι μεγαλόπνοα και ο ρόλος της στη δημιουργία τους κεντρικός: η Margaret Smilow είναι παραγωγός.

Ο ρόλος του παραγωγού στο ντοκιμαντέρ διαφοροποιείται αισθητά από τον αυτόν των ταινιών μυθοπλασίας, καθώς ο παραγωγός ντοκιμαντέρ οφείλει να λάβει υπόψη τις τηλεοπτικές απαιτήσεις που εμπλέκονται στην παραγωγή ενός ντοκιμαντέρ. Τα περισσότερα ντοκιμαντέρ έχουν τελικό τους προορισμό την τηλεοπτική και όχι την κινηματογραφική προβολή. Τα ντοκιμαντέρ της Margaret Smilow θριαμβεύουν και στους δύο τομείς. Δεν είναι τυχαίο ότι οι παραγωγές της έχουν βρεθεί υποψήφιες τόσο για τα βραβεία Oscar όσο και τα βραβεία Emmy, τις δύο κορυφαίες κινηματογραφικές και τηλεοπτικές διακρίσεις στις ΗΠΑ.

Η Margaret Smilow παράγει ταινίες με θέμα τον παγκόσμιο πολιτισμό και τις τέχνες από το ξεκίνημα της καριέρας της. Ειδικότητά της αποτελούν τα πορτρέτα

μεγάλων καλλιτεχνών που με τον τρόπο τους διαμόρφωσαν τον παγκόσμιο καλλιτεχνικό χάρτη. Ξεκίνησε να εργάζεται στο χώρο του ντοκιμαντέρ από το 1979, όταν ίδρυσε την εταιρία παραγωγής Alternate Current. Με την εταιρία αυτή δημιούργησε την πολυβραβευμένη σειρά ντοκιμαντέρ Music for the Movies για τους σπουδαίους μουσικούς που διαμόρφωσαν το κινηματογραφικό soundtrack. Η πρώτη ταινία της σειράς, *Bernard Herrmann*, για το συνθέτη που υπέγραψε τη μουσική επένδυση στις ταινίες του Hitchcock ήταν υποψήφια

για Oscar το 1992. Στην ίδια σειρά ανήκουν και τα ντοκιμαντέρ για τον Arthur Freed και τον Busby Berkeley. Το 1998 επιστρέφει στους μετρ του κινηματογραφικού soundtrack με το *Leonard Bernstein*:

Reaching for the Note. Το πορτρέτο για το μουσικό του *West Side Story* προβλήθηκε με την ευκαιρία του ογδοοκοστών γενεθλίων του μουσικού κερδίζοντας το Emmy καλύτερου ντοκιμαντέρ, ένα βραβείο που ξαναπήρε το 1999 με το ντοκιμαντέρ της για το διάσημο βιολιστή Itzhak Perlman.

Οι επόμενες ταινίες της Smilow επικεντρώνουν το ενδιαφέρον τους κατά κύριο λόγο σε κινηματογραφικά πρόσωπα. Με το *Kurosawa* το 2000 κερδίζει μια σειρά από βραβεία, κάτι που επαναλαμβάνει με το περίφημο *Turandot Project* το 2001, την ταινία για τη θρυλική παράσταση της όπερας του Puccini σε σκηνοθεσία του Zhang Yimou και μουσική διεύθυνση του Zubin Mehta στην απαγορευμένη πόλη του Πεκίνου (η ταινία αυτή προβλήθηκε στην έναρξη του 3ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης). Τελευταία παραγωγή της Margaret Smilow συνοψίζει το πάθος της για τις ηγετικές μορφές της τέχνης του 20ου αιώνα. Το *Making the Misfits* παρακολουθεί τη δημιουργία μιας από τις πιο ξακουστές και καταραμένες ταινίες της ιστορίας του σινεμά: τους *Αταίριαστους* του John Houston, την τελευταία ταινία του Clark Gable και της Marilyn Monroe, μια από τις τελευταίες εμφανίσεις του Montgomery Cliff, ένα σενάριο - υποκριτικό όχημα του Arthur Miller και το γύρισμα που φωτογραφήθηκε μοναδικά από τους φωτογράφους της Magnum (Henri Cartier-Bresson, Inge Morath κ.α.)

ΜΠΑΖΜΠΙ ΜΠΕΡΚΛΙ: Ο ΧΟΡΕΥΤΑΡΑΣ DANCE IN AMERICA: BUSBY BERKELEY: GOING THROUGH THE ROOF

David Thompson (ΗΠΑ - Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ - ΚΑΝΑΔΑΣ, 1997). 35mm Έγχρωμο-Ασπρόμαυρο 52'

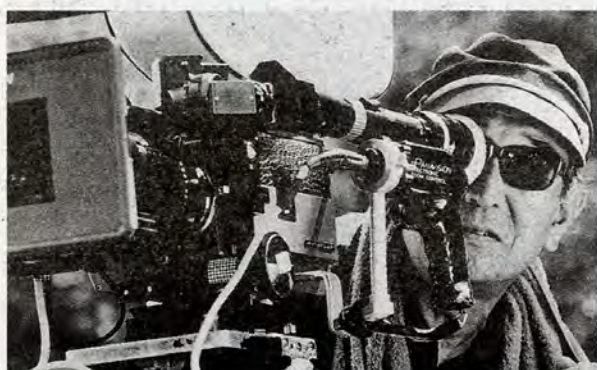
Ένα ντοκιμαντέρ για έναν από τους μεγαλύτερους κινηματογραφικούς σόουμνεν όλων των εποχών. Η Έστερ Ουίλιαμς, τα τέως μέλη της χορωδίας του Μπέρκλι, Τόουμπι Ουίνγκ Μέριλ, Πατ Ουίνγκ Γκιλ και Ντόρθι Κόναν Ουέλμαν, καθώς και ιστορικοί και κριτικοί, θυμούνται τον άνθρωπο του οποίου η φαντασία δεν είχε όρια.

ΚΟΥΡΟΣΑΒΑ

GREAT PERFORMANCES: KUROSAWA

Adam Low (ΗΠΑ - Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ, 2000). 35mm Έγχρωμο-Ασπρόμαυρο 115'

Βραβεία: Βραβείο Cine Χρυσός Αετός 2002, Χάλκινη πλάκα: Chris Awards 2001.

Ένα δώρο ντοκιμαντέρ για τον Ακίρα Κουροσάβα. Πρόκειται για την πρώτη ολοκληρωμένη ματιά στη ζωή και στο έργο του μεγάλου ιάπωνα σκηνοθέτη από το θάνατό του το 1998. περιλαμβάνει σκηνές από περισσότερες από τις μισές του ταινίες, συνεντεύξεις με τους συναδέλφους του, τα ενήλικα παιδιά του και τους ηθοποιούς Κλιντ Ισγουντ και Τζέιμς Κόμπερν. Αφηγείται ο Σαμ Σέπαρντ και διαβάζονται αποσπάσματα από την αυτοβιογραφία του Κουροσάβα «Κάτι σαν αυτοβιογραφία» από τον Πολ Σκόφιλντ.

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ «TURANDOT» THE TURANDOT PROJECT

Allan Miller (ΗΠΑ - ΓΕΡΜΑΝΙΑ, 2001). 35mm Έγχρωμο 90'

Το πολυβραβευμένο αυτό ντοκιμαντέρ είναι ένα χρονικό του πώς ανέβηκε η όπερα του Πουτσίνι στην Απαγορευμένη Πόλη της Κίνας. Οι καλλιτεχνικές διαφορές εντείνονται όταν ο κινέζος σκηνοθέτης Ζανγκ Γιμού και ο ινδός καλλιτεχνικός διευθυντής Ζούμπιν Μέτα ηγούνται ενός διεθνούς συνεργείου και παλεύουν ν' ανεβάσουν την όπερα με ευρωπαίους ηθικούς τραγουδιστές, κινέζους στρατιώτες ως κομπάρσους, και εκπροσώπους της κινεζικής κυβέρνησης να παρακολουθούν νευρικά λίγο πιο πέρα...

ΟΙ ΑΤΑΙΡΙΑΣΤΟΙ: THE MAKING OF GREAT PERFORMANCES: MAKING THE MISFITS

Gail Levin (ΗΠΑ-Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ-ΓΕΡΜΑΝΙΑ-ΓΑΛΛΙΑ, 2001). 35mm Έγχρωμο-Ασπρόμαυρο 90'

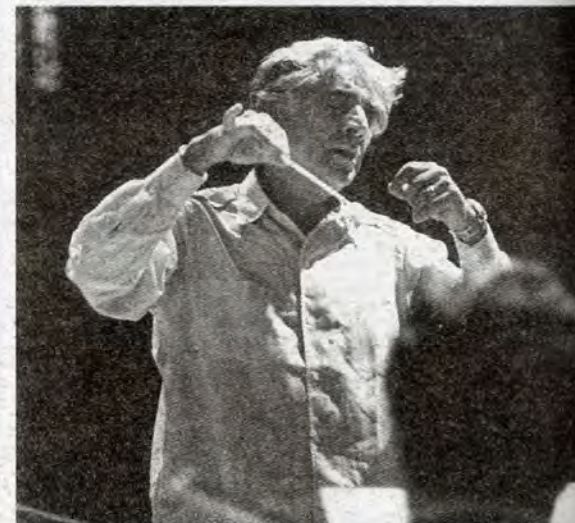

Μια ματιά στο πώς γυρίστηκε η ταινία του Τζον Χιούστον, μέσα από συνεντεύξεις με τον Άρθουρ Μίλερ, τον Ίλντ Ουάιλας και τους φωτογράφους της Magnum, οι οποίοι είχαν αποκλειστική πρόσβαση στα γυρίσματα. Η ταινία εικονογραφείται από φωτογραφίες του γραφείου Magnum, καθώς και από σπάνιο κινηματογραφικό υλικό των ηθοποιών Μέριλιν Μονρόε και Κλάρκ Γκέιμπλ στον τόπο των γυρισμάτων.

ΛΕΝΑΡΝΤ ΜΠΕΡΝΣΤΑΪΝ: ΠΙΑΣΕ ΤΗ ΝΟΤΑ AMERICAN MASTERS: LEONARD BERNSTEIN: REACHING FOR THE NOTE

Susan Lacy (ΗΠΑ - Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ, 1998). 35mm Έγχρωμο-Ασπρόμαυρο 115'

Βραβεία: Βραβείο Emmy.

Γυρισμένη για να συμπέσει με τα 80ά γενέθλια, η ταινία είναι ένα πλήρες βιογραφικό πορτρέτο ενός από τους καλλιτεχνικούς γίγαντες του 20ού αιώνα. Περιλαμβάνει μουσική του Μπέρνσταϊν και άλλων, την εκτέλεση της οποίας διευθύνει ο ίδιος, καθώς και συνεντεύξεις με τους Τζακ Στερν, Τόμας Χάμψον, Σέιζι Οζάουα και Μάικλ Τίλσον Τόμας. Στο αρχαιολογικό υλικό περιλαμβάνονται σκηνές από συναυλίες, home movies και σκηνές από το *West Side Story* και το *On the Town*.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΜΙΟΥΖΙΚΑΛ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡ ΦΡΙΝΤ

GREAT PERFORMANCES: MUSICALS: THE ARTHUR FREED UNIT AT MGM

David Thompson (ΗΠΑ - Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ - ΓΑΛΛΙΑ, 1996). 35mm Έγχρωμο-Ασπρόμαυρο 85'

Βραβεία: Βραβείο καλύτερου ντοκιμαντέρ: International Electronic Film Festival 1997.

Μια ταινία για το έργο του θρυλικού παραγωγού μιούζικαλ, του Άρθουρ Φριντ. Μεταξύ των 40 περίπου ταινιών του συγκαταλέγονται το βραβευμένο με Όσκαρ *Ένας Αμερικάνος στο Παρίσι* και *Ζιζί*. Η ταινία περιλαμβάνει συνεντεύξεις με καλλιτέχνες που συνεργάστηκαν μαζί του, όπως ο Μίκι Ρούνι και η Σιντ Σαρίς, καθώς και τα computer-graphics που επέτρεψαν στον Φρεντ Αστέρ να χορέψει στο ταβάνι στην ταινία Βασιλικοί γάμοι.

Κοινωνία και Περιβάλλον Habitat

Ο άνθρωπος πρέπει –και θέλει– να είναι όλο και περισσότερο ενημερωμένος σε θέματα που αφορούν στο φυσικό χώρο, την οικολογία, την προστασία του περιβάλλοντος, την εκμετάλλευση των ζώων, την απειλή του πλανήτη, ακόμη και στις διαπολιτισμικές διαφορές των λαών. Στην ενότητα αυτή παρουσιάζονται ταινίες με κεντρικό άξονα το περιβάλλον και τον μικρόκοσμό μας, σε μια εποχή που η οικολογική πραγματικότητα έχει φτάσει σε κρίσιμη καμπή. Αναλύεται επίσης η σχέση αλληλεπίδρασης του ανθρώπου με το περιβάλλον του και προβάλλεται η επιτακτική ανάγκη διατήρησης της μεταξύ τους ισορροπίας. Θέματα, τα οποία υπήρξαν και θα υπάρχουν πάντα στο ντοκιμαντέρ, δοσμένα με μια σύγχρονη αντίληψη και οπτική.

ΟΙ ΜΗΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ELÄMÄN ÄIDIT

Λουσσάσια Λαπουσί, Μάρκου Λεμουσκάλιο (ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο-Ασπρόμαυρο 74' Βραβεία: C.I.C.A.E. Prize: Berlin International Film Festival
Οι μητέρες της ζωής έχουν ως θέμα τον νομάδα Νιουμπίτια Γιάπτικ και την οικογένειά του, που ζει στη χερσόνησο Γιαμάη της ανατολικής Σιβηρίας. Στις αρχές της δεκαετίας του '90, οι σκηνοθέτες γνώρισαν την οικογένεια και ταξίδεψαν με τους νομάδες για σχεδόν ένα χρόνο, ενώ γύριζαν το ντοκιμαντέρ *Χαμένος παράδεισος*. Η ταινία σπέρνει στη σκληρή πραγματικότητα της ζωής τους σήμερα. Η οικογένεια χάνει όλα της τα υπάρχοντα και τους τσάνδους της. Την ανεξάρτητη ζωή του νομάδα διαδέχεται η ζωή του υπηρέτη.

ΟΙ ΝΟΜΑΔΕΣ ΤΩΝ ΙΜΑΛΑΪΩΝ BAKKARWALS

Ραζές Κασούλ (ΙΝΔΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο 38'

Στα Ιμαλάια, στην επαρχία Τζαμού και Κασμίρ της βόρειας Ινδίας, ζει η νομαδική φυλή των Μπακαρουάι. Η νομαδική ζωή βασίζεται στην ανάγκη τους να βρίσκουν τροφή για τα κοπάδια τους. Πέρα από τον κίνδυνο των φυσικών φαινομένων και των άγριων ζώων, τον τελευταίο καιρό απειλούνται από επιθέσεις και εκβιασμούς των ανταρτών που ζουν πάνω στα βουνά. Το πνεύμα συνεργασίας είναι κύριο χαρακτηριστικό του τρόπου ζωής τους. Είναι η δύναμη πάνω στην οποία η κοινωνία τους βασίζεται για να αντεπεξέλθει στις ιδιοτροπίες της φύσης και στην αβέβαιη τύχη τους.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ HEAVEN'S CROSSROAD

Κίμ Τακσούε (ΒΙΕΤΝΑΜ – ΗΠΑ, 2002). Video Έγχρωμο 35' Βραβεία: Spirit of Slamdance Award: Slamdance Film Festival, Βραβείο καλύτερου ντοκιμαντέρ: Philadelphia Festival of World Cinema.

Το σταυροδρόμι του ουρανού σκιαγραφεί ένα ιμπεριονιστικό ταξίδι στο Βιετνάμ, εξερευνώντας τις λεπτές έννοιες και τα εμπόδια ενός διαπολιτισμικού βιθέματος. Η θύρική φωτογραφία της ταινίας αιχμαλωτίζει τις γλυκύπικρες πλευρές του ταξιδιού σε μια καινούργια χώρα: την επιθυμία να παρασυρθούμε σε μια νέα εμπειρία, την ένταση ανάμεσα στην ηδονοβλεπτική και στη διεισδυτική ματιά, την απόπειρα συνεννόησης χωρίς κοινή γλώσσα, και την ανέφικτη επιθυμία να πονάσουμε και να φυλλάξουμε μία στιγμή, μια φευγαλέα εμπειρία.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ / JAK-BYUL

Γιούν Χουάνγκ (ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ, 2001). Video Έγχρωμο 80' Η Κιμ Χάι-τζιν πιάνει δουλειά ως εθελόντρια σ ένα ζωολογικό κήπο. Η ταινία ξεκινάει ως ένα ντοκιμαντέρ με θέμα την ανάγκη να προστατευτούν τα είδη ζώων που απειλούνται με εξαφάνιση, έστω και κάτω από συνθήκες αιχμαλωσίας. Σιγά-σιγά, όμως, η ταινία αρχίζει να εστιάζει στην ομορφιά, τη σιωπή και την απειθυσία αυτών των μεγαλόπρεπων, αιχμαλώτων ζώων, με φόντο τον χιονισμένο ζωολογικό κήπο.

ΣΣΣΤ! / TISHE!

Βίκτορ Κοσακόβσκι (ΡΩΣΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο-Ασπρόμαυρο 80' Σύμφωνα με το σκηνοθέτη: «Συνήθως δεν κοιτάμε τα πράγματα που βρίσκονται ακριβώς μπροστά μας. Η ταινία είναι ένα παράδειγμα του τι μπορεί να εκτυλιχτεί μπροστά στα μάτια σου αν θελήσεις να κοιτάξεις. Με κάποιο τρόπο, η ρεαλιστική αυτή ιστορία μεταμορφώνει το ρεαλιστικό, καθιστώντας το σουρεαλιστικό, αφηρημένο».

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΓΑΓΓΗ THE BATTLE OF THE GANGES

Ντάνιελ Ουίσελντ (Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο 52'

Η ταινία έχει ως θέμα τη σοβαρή κρίση που διέρχεται ο ποταμός Γάγγης, δηλητηριασμένος από απόβλητα, και τα σχέδια που θα μπορούσαν να τον σώσουν. Στην τριών χιλιάδων ετών πόλη του Μπενάρες, την πιο φημισμένη θρησκευτική πόλη της Ινδίας, τα βακτηρίδια στα νερά του ποταμού έχουν ξεπεράσει κατά εκατοντάδες φορές το όριο ασφαλείας. Τα απόβλητα γεμίζουν το ποτάμι και ξεχειλίζουν στους δρόμους. Ο Βίρ Μπάντρα Μίρα έχει αφιερώσει τη ζωή του στη σωτηρία του Γάγγη...

ΚΝΟΡ, 110 ΚΙΛΑ ΣΕ 25 ΒΔΟΜΑΔΕΣ KNOR, 110 KILOS IN 25 WEEKEN

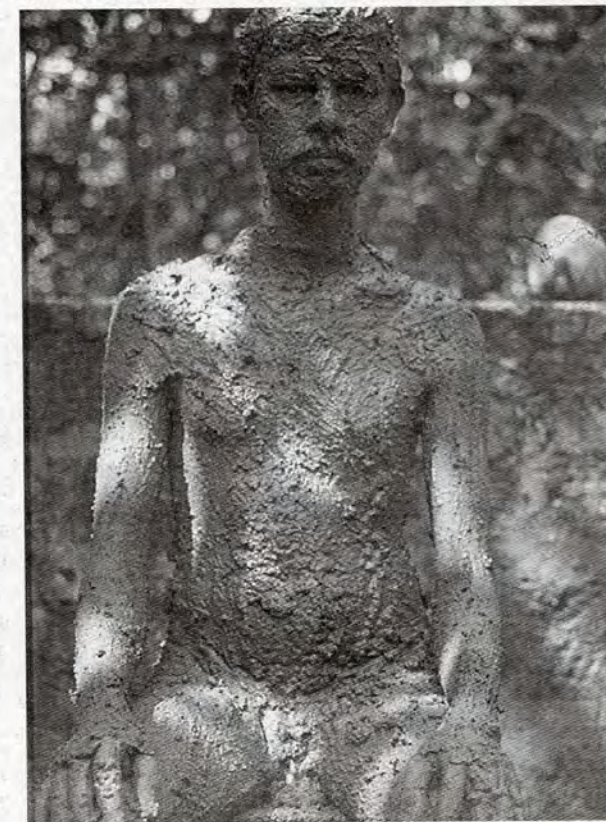
Μάχτελντ Ντέμπερς (ΟΛΛΑΝΔΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο 46' Ο κεντρικός μας χαρακτήρας, ο Κνορ, γεννιέται σ ένα χοιροτροφείο στη βόρεια Ολλανδία. Ύστερα από μερικές μέρες, του κόβουν την ουρά και τον ευνοχίζουν. Μαζί με τ' αδελφία του, ο Κνορ θα περάσει τις πρώτες δέκα εβδομάδες της ζωής του εδώ. Μεταφέρεται σ ένα άλλο χοιροτροφείο στο Άντεβελντε, όπου θα περάσει τις τελευταίες 15 εβδομάδες της ζωής του παρέα με 1.600 άλλα γουρουνία.

ΚΑΘΕ ΟΝΕΙΡΟ ΕΝΑΣ ΣΠΑΣΜΕΝΟΣ ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ HAYALLER BIRER KIRIK AYNA

Ορχάν Εσκικέι, Εζγκίρ Ντογκάν (ΤΟΥΡΚΙΑ, 2001). Video Έγχρωμο 32' Ο Τσοσκούν είναι ο πρωτότοκος γιος μιας οικογένειας που ζει σ' ένα μικρό, απομακρυσμένο χωριό της ανατολικής Τουρκίας. Εννιά χρόνια νωρίτερα, κι ενώ ήταν δευτεροετής φοιτητής στο πανεπιστήμιο, ο Τσοσκούν συνελήφθηκε και κατηγορήθηκε για πολιτικό ακτιβισμό. Η ταινία αφηγείται την ιστορία της οικογένειας και την επίδραση που είχε στα μέλη της η απουσία του Τσοσκούν.

ΑΓΙΟΥΡΒΕΝΤΑ: Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ AYURVEDA

Παν Νάλιν (ΓΕΡΜΑΝΙΑ – ΕΛΒΕΤΙΑ, 2001). 35mm Έγχρωμο 102'

Η Αγιουρβέντα, που ξεκίνησε από την Ινδία και στη συνέχεια εξαπλώθηκε στην Αίγυπτο, στην Ελλάδα, στη Ρώμη, στο Θιβέτ, στην Κίνα, στη Ρωσία και στην Ιαπωνία, είναι μια από τις αρχαιότερες μεθόδους ολιστικής ιατρικής κι ένας τρόπος για την επίτευξη ψυχικής και σωματικής ισορροπίας. Ο σκηνοθέτης ταξιδεύει σ' όλη την Ινδία, ακολουθώντας αυτούς που ασκούν την Αγιουρβέντα στην εποχή της πυρηνικής ενέργειας και του διαδικτύου. Σκοπός, όμως, της ταινίας δεν είναι να καταμετρήσει την επιτυχία μιας αρχαίας θεραπευτικής μεθόδου, αλλά ν' αποκαλύψει τα μυστήρια του ανθρώπινου νου και σώματος κάτω από το πρίσμα της αρχής της Αγιουρβέντα, ότι κάθε αρρώστια είναι μια ανισορροπία της ζωτικής μας ενέργειας. Κατά συνέπεια, κάθε αρρώστια μπορεί να θεραπευτεί με την αποκατάσταση και διατήρηση αυτής της ισορροπίας.

Μικρές Αφηγήσεις Stories to Tell

ΜΙΚΡΑ ΧΕΡΙΑ / LITTLE HANDS

Κάτριν Ταλκς (ΔΑΝΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο 16'

Τα κωφά παιδιά μπορούν κι αυτά να μιλούν με τις ώρες, ακριβώς όπως και τα ακούοντα παιδιά. Αυτό γίνεται σαφές μέσα από αυτό το ποιητικό ντοκιμαντέρ που γυρίστηκε σε ένα κέντρο ψυχαγωγίας όπου πηγαίνουν τα κωφά παιδιά στη Δανία μετά το σχολείο. Όλα τους συμφωνούν ότι δυσκολεύονται να συνομιλήσουν με τους γονείς τους, γιατί αυτοί δεν είναι τόσο εξασκημένοι στη νοηματική όσο εκείνα. «Ενώ η νοηματική είναι μια τόσο εύχρηστη γλώσσα», λέει ένα από τα παιδιά. «Με τη νοηματική μπορείς να πεις ό,τι θέλεις.»

ΣΤΟΝ ΙΣΤΟ ΤΗΣ ΑΡΑΧΝΗΣ VA ANKABOOT AMAD

Μαζιάρ Μπαχαρί (ΙΡΑΝ, 2002). Video Έγχρωμο 101'

Στην πόλη Μασάντ στο Ιράν, 16 γυναίκες δολοφονήθηκαν μέσα σε διάστημα ενός έτους. Τα περισσότερα από τα θύματα είχαν εκτίσει ποινές φυλάκισης για πορνεία ή αδικήματα σε σχέση με ναρκωτικά. Ο Ιρανικός Τύπος αποκάλυψε τα εγκλήματα αυτά «φόνους της αράχνης», επειδή τα θύματα έπεφταν σαν μύγες στον ιστό του δολοφόνου. Ένα χρόνο μετά την πρώτη δολοφονία, ο Σαίντ Χανσεϊ, 39χρονος οικοδόμος, συνελήφθη και ομολόγησε. Κι ενώ οι μεταρρυθμιστές του Ιράν ζητούσαν την καταδίκη του δολοφόνου με συνοπτικές διαδικασίες, οι σκληροπυρηνικοί χαιρέτιζαν τα εγκλήματα του Χανσεϊ.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΜΙΘ / THE SMITH FAMILY

Τάσα Όλνταμ (ΗΠΑ, 2002). Video Έγχρωμο 80'

Την ένατη επέτειο του γάμου της, η τέλεια ζωή της Κιμ γκρεμίζεται όταν μαθαίνει ότι ο σύζυγός της, Στιβ, έχει σχέσεις με άντρες. Τρία χρόνια αργότερα, η Κιμ ανακαλύπτει ότι είναι οροθετική. Παρά την κριτική που δέχεται από την οικογένειά της αλλά και την εκκλησία, η Κιμ κάνει μια ασυνήθιστη επιλογή. Η οικογένεια Σμιθ είναι το χρονικό του αγώνα μιας οικογένειας να υπομείνει το σωματικό και ψυχικό τραύμα του θανάτου ενός συζύγου, ενός πατέρα, κι ενός συλλοβήτη της κοινότητας των Μορμόνων. Υπομένοντας τη συναισθηματική φόρτιση της προδοσίας, της καταδίκης της από την Εκκλησία των Μορμόνων και της επικείμενης αρρώστιας της, η Κιμ θα βγει νικήτρια, επαναπροσδιορίζοντας το τι σημαίνει για κείνη οικογένεια, πίστη και συγχώρεση.

ΓΙΕ ΜΟΥ, ΡΟΜΕΚ / MOJ SYN ROMEK

Μάριους Σολάρος (ΠΟΛΩΝΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο 24'

Ο μεσήλικας Ρόμεκ έχει αναλάβει τη φροντίδα της 86χρονης μητέρας του, της Γιανίνα. Η Μάνα Γιανίνα έχει χάσει το ένα της πόδι και είναι σχεδόν τυφλή. Κάθεται στην αναπηρική της πολυθρόνα όλη μέρα, κλεισμένη μέσα στο μικρό της διαμέρισμα. Ο Ρόμεκ πάντα έρχεται όταν τον φωνάζει. Είναι γεμάτος καλοσύνη, τρυφερότητα κι υπομονή, χωρίς ούτε μία φορά να παραπονιέται ή να δείχνει ενοχλημένος.

Συχνά, τα ασήμαντα περιστατικά, συμβάντα της καθημερινότητας, που το ανυποψίαστο βλέμμα δεν τα παρατηρεί, αναδεικνύουν το μεγαλείο της ζωής. Ο κάθε άνθρωπος έχει τη δική του μικρή ή μεγαλύτερη προσωπική ιστορία. Το ντοκιμαντέρ στην ενότητα αυτή αναλαμβάνει να παίξει το ρόλο του αφηγητή. Καταγράφει και εξιστορεί με μοναδικό τρόπο ιστορίες που ξεχωρίζουν για την ιδιαιτερότητα της θεματικής τους και οι οποίες σημάδεψαν την πορεία και τη ζωή ανθρώπων σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης. Ιστορίες καθαρά προσωπικές, που τελικά μας αφορούν όλους.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΕΣ ΚΑΙΡΟΙ – ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΜΟΥ INTERESTING TIMES – THE SECRET OF MY SUCCESS

Τζιντσουάν Ντουάν (ΚΙΝΑ, 2002). Video Έγχρωμο 59'

Στην Κίνα, η πολιτική του ελέγχου των γεννήσεων παίζει σημαντικό ρόλο στον αγώνα κατά του υπερπληθυσμού. Η εφαρμογή της πολιτικής αυτής δεν είναι εύκολη. Το χωριό Φανσέν της βορειοανατολικής Κίνας ετοιμάζεται να ψηφίσει για το κοινοτικό του συμβούλιο. Εδώ και καιρό, το χωριό διοικείται από τη σιδηρά κυρία Λι, την οποία οι συγχωριανοί της υποπετούν για πολιτική διαφθορά. Εκτός από τις εκλογές, το άλλο σοβαρό θέμα που αντιμετωπίζουν οι χωρικοί είναι ο αριθμός των επιτρεπόμενων γεννήσεων για το χωριό τους κάθε έτος. Το Φανσέν έλαβε το βραβείο πρότυπου χωριού στον τομέα του ελέγχου γεννήσεων το 1999. Όμως ο υπεύθυνος του ελέγχου γεννήσεων, κύριος Λου, και οι συνεργάτες του κινδυνεύουν να χάσουν τη δουλειά τους όταν μια παράνομη έγκυος γυναίκα εξαφανίζεται. Οι νήσυχοι κρατικοί υπάλληλοι οργανώνουν μια ομάδα να πάει να την αναζητήσει...

ΙΚΑΝΟΣ / ABLE

Κενίτσι Ογκούρι (ΙΑΠΩΝΙΑ, 2001). 35mm Έγχρωμο 101'

Όταν προτείνεται στην Καθλίν Ρούμπι να γίνει ανάδοχη μητέρα για τρεις μήνες σε δυο αγόρια από την Ιαπωνία, δεν είναι και τόσο σίγουρη ότι θέλει να αναλάβει αυτό το ρόλο. Πέρα από το ότι προέρχουν από μια άλλη κουζίνα, τα δυο αγόρια δεν μιλούν ούτε μια λέξη αγγλικά και πάσχουν από νοητική υστέρηση. Ο σκηνοθέτης Κενίτσι Ογκούρι κινηματογράφησε την προσωρινή οικογένεια για διάστημα τριών μηνών. Το απλό δομημένο ντοκιμαντέρ δείχνει πώς τα δυο αγόρια μαθαίνουν τα ήθη και τα έθιμα της χώρας που τα φιλοξενεί. Στο τέλος της παραμονής τους, το ερώτημα είναι ποιος έμαθε πιο πολλά από ποιον.

ΟΙ ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΔΕΣ / BARBEIROS

Μέρβι Γιουνγκόνεν (ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ, 2001). Video Έγχρωμο 12'

Ο 86χρονος Ζοζέ έχει ένα μικρό κουρείο σε μια παλιά γειτονιά του Πόρτο της Πορτογαλίας. Ο Αρμόντο είναι κι αυτός μπαρμπερός. Οι δυο άντρες δουλεύουν μαζί πολλά χρόνια. Αλλά, όπως το νερό και το λάδι, οι χαρακτήρες τους δεν πάνε μαζί. Η ένταση ανάμεσά τους είναι αισθητή, μια που ποτέ δεν κουβεντιάζουν μεταξύ τους κι ο ένας αποφεύγει επιμελώς το βλέμμα του άλλου. Η Γιουνγκόνεν υπογραμμίζει την απωθημένη αυτή εχθρότητα ζουμάροντας σε αστραφτερά ψαλίδια που κόβουν αεικίνητα ή σε ένα τεράστιο ξυράφι που κονιζέται απειλητικά πάνω σε μια δερμάτινη λουρίδα. Κι έτσι προκύπτει η μέρα, μέχρι το σκόλασμα...

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΡΟΝΤΝΙ ΧΙΟΥΛΙΝ:
ΒΙΑΣΜΟΣ ΣΤΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ
THE RODNEY HULIN STORY:
PRISON RAPE IN AMERICA

Γκέιμπριελ Λόντον (ΗΠΑ, 2002). Video Έγχρωμο 12’
Σε ηλικία 16 ετών, ο Ρόνντι Χιούλιν καταδικάζεται σε οκτώ χρόνια φυλάκη επειδή έβαλε μια μικρή φωτιά σ’ ένα δοχείο κι εκείνη επεκτάθηκε. Τον κλείνουν σε φυλακή για ενήλικες, όπου πολύ σύντομα ένας συγκρατούμενός του τον βιάζει. Επανεξιημμένες αιτήσεις στις σωφρονιστικές αρχές να μεταφερθεί σε πιο ασφαλές μέρος απορρίπτονται. Οι απειλές κατά της σωματικής του ακεραιότητας και οι βιασμοί συνεχίζονται, ώπου ο Ρόνντι, ύστερα από 75 μέρες φυλάκη, προσπαθεί ν’ αυτοκτονήσει. Τελικά πέφτει σε κόμα και πεθαίνει τέσσερις μήνες αργότερα.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΒΟΜΒΑ / BOMBES HUMAINES
Σέρζ Γκοργκέι, Ιλάν Ζιβ (ΓΑΛΛΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο 54’

Στις 18 Απριλίου 1983, ένα φορτηγό γεμάτο εκρηκτικά έπεσε πάνω στην αμερικανική πρεσβεία της Βηρυτού, σκοτώνοντας 63 ανθρώπους, μεταξύ τους και ο οδηγός. Η επίθεση αυτής της ανθρώπινης βόμβας στη Βηρυτού αποτέλεσε παράδειγμα προς μίμηση για εκατοντάδες άλλους «μάρτυρες», στην υπηρεσία αμέτρητων σκοπών, σ’ ολόκληρο τον κόσμο. Ένα νέο θανατηφόρο όπλο είχε επινοηθεί. Η επίθεση στο Κέντρο Παγκόσμιου Εμπορίου και στο Πεντάγωνο στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 έδειξε στον κόσμο την καταστροφική αποτελεσματικότητα αυτού του νέου όπλου. Είναι, άραγε, οι επιθέσεις αυτοκτονίας το νέο όπλο των φτωχών; Και μήπως πρόκειται για ένα όπλο ανίκητο;

ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΤΟ ΝΟΕΜΒΡΙΟ
VACATIONS IN NOVEMBER
Πάβελ Μεντβέντεβ (ΡΩΣΙΑ, 2002). 35mm Έγχρωμο 20’
Ο κεντρικός χαρακτήρας του ντοκιμαντέρ είναι ο Γιούρα, ένας νεαρός ανθρακωρύχος. Η μεγάλη του αγάπη, όμως, είναι το κυνήγι των ελθαφιών. Η σφαγή διακοσίων ελθαφιών μέσα σε μια κυνηγετική περίοδο αποτελεί ένα είδος ψυχολογικής εκτόνωσης για τον Γιούρα. «Κάποιοι Ξεδίνουν με το ποτό, τις γυναίκες ή τα χαρτιά. Για μένα αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος». Πιστεύει ότι η αρνητική ενέργεια την οποία βγάξει κατά τη σφαγή των ζώων τον κάνει πιο τρυφερό με τη γυναίκα και τα παιδιά του.

ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ
MARRIED IN AMERICA
Μάικλ Άπτεντ (ΗΠΑ, 2001). Video Έγχρωμο 138’

Δεδομένου ότι οι μισοί γάμοι καταλήγουν σε διαζύγιο, τι είναι αυτό που ωθεί τους ανθρώπους να «βάλουν την κουλούρα»; Ο Μάικλ Άπτεντ προσπαθεί να δώσει μια απάντηση με αυτή την καινοτόμο και αποκαλυπτική ματιά στην κατάσταση του γάμου τον 20ό αιώνα, ακολουθώντας εννιά μελλόνυμφα ζευγάρια που εκπροσωπούν διαφορετικές κουλιτούρες, εθνότητες και θρησκείες.

ΑΓΩΝΙΣΜΑ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ / SPELLBOUND
Τζεφ Μπλιτς (ΗΠΑ, 2002). 35mm Έγχρωμο 97’

Το ντοκιμαντέρ αυτό παρουσιάζει τη συναρπαστική εμπειρία του εθνικού διαγωνισμού ορθογραφίας της Αμερικής, ιδωμένου μέσα από τα μάτια οκτώ παθιασμένων μικρών ορθογράφων. Τους παρακολουθούμε καθώς προπονούνται και διαγωνίζονται, και στην πορεία ανακαλύπτουμε όχι μόνο τις ιδιοσυγκρασίες τους, τις διάφορες ψυχαναγκαστικές συνήθειες που έχουν όταν μελετούν, και τη δυναμική των οικογενειών τους, αλλά και την ίδια την Αμερική.

ΦΕΤΟΣ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ / JIN NIAN DONG TIAN
Ζονγκ Χουά (ΚΙΝΑ, 2001). Video Έγχρωμο 90’
Το ντοκιμαντέρ αυτό είναι ένα συγκινητικό ομαδικό πορτρέτο μιας παρέας νεαρών αστυνομικών τις τελευταίες μέρες της υπηρεσίας τους, πριν αποχωρήσουν από το σώμα. Η ταινία δεν έχει πολιτική χροιά, αλλά πραγματεύεται την ενηλικίωση μιας ομάδας νεαρών που αναγκάζονται ν αφήσουν ένα ασφαλές «σπίτι» για τον έξω κόσμο, ο καθένας με διαφορετικό τρόπο: δίνοντας αίμα, χάνοντας την παρθενιά του, φυλάγοντας σκοπιά μια τελευταία φορά, ή τραγουδώντας για τους συντρόφους του...

ΤΟ ΚΛΟΥΒΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
YEK GHAFAS AZADI
Ζαβάντ Μοζνταμπάντι (ΙΡΑΝ, 2002). Video Έγχρωμο 16’

Ένας άντρας αφήνει την πόλη με το ποδήλατό του, κουβαλώντας ένα κλουβί κι ένα πουλάκι. Όταν φτάνει κάπου στην εξοχή, ψάχνει να βρει μια τρύπα φιδιού και δένει το πουλάκι μ’ ένα σπάγκο δίπλα στην τρύπα. Τα φιδιά σφυρίζουν και το πουλάκι βγάζει τρομαγμένες φωνές. Ο άντρας κρύβεται πίσω από ένα θάμνο και περιμένει, μέχρι που πλησιάζει ένα σμήνος από ψαρόνια. Ξαφνικά, ο άντρας σηκώνεται κι αρχίζει να κουνάει σαν τρελός τα χέρια του, προσπαθώντας να παρσύρει τα πουλιά προς την τρύπα του φιδιού. Αυτό που ακολουθεί αιφνιδιάζει εντελώς τον θεατή.

Η Καταγραφή της Μνήμης The Recording of Memory

Το σύνολο των ταινιών αυτής της ενόπτιας υπενθυμίζει τη σημασία του να θυμόμαστε για να μαθαίνουμε. Η επιστροφή στο παρελθόν, ξεπερνώντας τη νοσταλγία και τη μελαγχολία που την περιβάλλει, με τη βοήθεια της αφομοίωσης και της γνώσης, δίνει ώθηση για τη συνέχεια. Το παρόν

ανακαλεί το παρελθόν. Γεγονότα και πρόσωπα που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της σύγχρονης πραγματικότητας και αποτελούν ζωντανό κομμάτι της ιστορίας δίνουν τα δικά τους παραδείγματα και προβάλλουν την ανάγκη καταγραφής της μνήμης...

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ / JANG AUR AMAN
Ανόντ Πατουαρντάν (ΙΝΔΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο 138’

Τυρισμένη κατά τη διάρκεια τριών επερισσοδικών ετών στην Ινδία, το Πακιστάν, την Ισπανία και τις ΗΠΑ, η ταινία είναι ένα επικό ταξίδι ακτιβισμού υπέρ της ειρήνης, ενάντια στον παγκόσμιο μιλιταρισμό. Το Πόλεμος και ειρήνη εστιάζει στο πώς η επιθετικότητα των ΗΠΑ έχει καταστεί μοντέλο για τις φιλόδοξες ελίτ του αναπτυσσόμενου κόσμου. Καθώς μπαίνουμε στον 21ο αιώνα, ο πόλεμος έχει γίνει μόνιμος, εχθροί διαρκώς επανεφευρίσκονται, και οι οικονομίες των κρατών είναι πιο αδιάρρηκτα δεμένες με την παραγωγή και την πώληση όπλων.

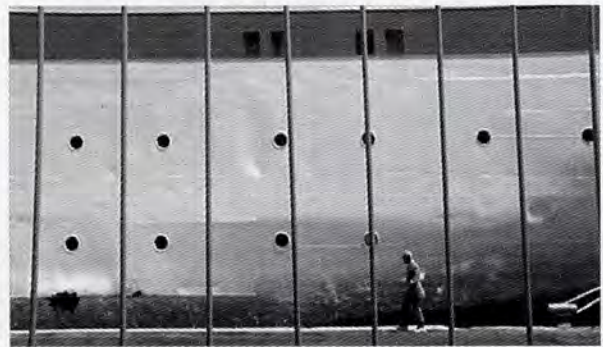
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΙΜΠΝΤΑΑ
THE CHILDREN OF IBDAΑ:
TO CREATE SOMETHING OUT OF NOTHING
Σ. Σμθ Πότρικ (ΗΠΑ – ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ, 2002). Video Έγχρωμο-Λογόμορφο 30’

Ντοκιμαντέρ για ένα χορευτικό συγκρότημα παλαιστινίων παιδιών ηλικίας 12-14 ετών από τον προσφυγικό καταυλισμό Ντεϊσέ στη Δυτική Όχθη. Μέσα από τις παραστάσεις τους, τα παιδιά εκφράζουν την ιστορία, τον αγώνα και τις ελπίδες τους για τον παλαιστινιακό λαό, και ειδικότερα το δικαίωμά τους να επιστρέψουν στην πατρίδα τους.

Ι.Χ.Ο.Σ.: ΚΛΕΜΜΕΝΕΣ ΨΥΧΕΣ
Η.Ι.Ι.Ο.Σ.: EL ALMA EN DOS

Κάρμεν Γκουαρίνι, Μαρσέλο Σέσπεδες (ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ, 2001). Video Έγχρωμο 80’
Hijos (ίχος) στα ισπανικά σημαίνει γιοι. Οι Η.Ι.Ι.Ο.Σ. (Γιοι υπέρ της Ταυτότητας και της Δικαιοσύνης ενάντια στη Λήθη και τη Σιωπή) είναι μια οργάνωση που αποτελείται από τους γιους και τις κόρες ανθρώπων που εξαφανίστηκαν στην Αργεντινή κατά τη διάρκεια της δικτατορίας από το 1976 έως το 1983. Όταν, το 1989 και το 1990, οι δημοκρατικά εκλεγμένοι πρόεδροι Αλφονσίν και Μένεμ κήρυξαν αμνηστία για τους πολίτες και τους στρατιωτικούς που είχαν αναμειχθεί στην κρατική τρομοκρατία κατά τη διάρκεια της δικτατορίας, τα παιδιά των εξαφανισμένων ήταν ακόμα πολύ μικρά για να αντιδράσουν. Εικοσάρηδες σήμερα, έχουν οργανωθεί, σε μια απόπειρα να σπάσουν τη σιωπή και να μην αφήσουν τα γεγονότα αυτά να ξεχαστούν.

Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ
ATLANTIC DRIFT
Μισέλ Νταερόν (ΑΥΣΤΡΙΑ-ΓΑΛΛΙΑ-ΙΣΡΑΗΛ, 2002). 35mm Έγχρωμο 90’

Η ταινία αφηγείται την ιστορία 1.880 εβραίων προσφύγων που κατάφεραν να ξεφύγουν από τη ναζιστική Ευρώπη ακολουθώντας το Δούναβη πάνω στον «Ατλαντικό», ένα σαπιοκάραβο και πέρασαν τρεις μήνες στα νερά της Μαύρης Θάλασσας και της Μεσογείου με την ελπίδα να φτάσουν στην Παλαιστίνη. Ανάμεσά τους η 17χρονη Ρουθ, που κράτησε ημερολόγιο για το ταξίδι της. Η αρρώστια, η πείνα και ο θάνατος δεν ήταν τα μόνα εμπόδια που είχαν να αντιμετωπίσουν...

ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΧΕΝΡΙ ΚΙΣΙΝΓΚΕΡ
THE TRIALS OF HENRY KISSINGER
Γιοutzίν Τζαρέτσκι (ΗΠΑ, 2002). 35mm Έγχρωμο 80’

Έλαβε το Νόμπελ Ειρήνης, αλλά κατά τη γνώμη πολλών, πρόκειται για ένα εγκληματία πολέμου που θα έπρεπε να δικάστεί. Ως υπουργός Εξωτερικών επί Νίξον και Φορντ, η πολιτική του Χένρι Κίσινγκερ ευθύνεται για τόσους θανάτους, που το Διεθνές Δικαστήριο δε θα ήξερε από πού ν’ αρχίσει. Ο Κίσινγκερ έχει κλητευθεί σε πέντε διαφορετικές χώρες, αλλά όσο οι ΗΠΑ αποφεύγουν τη διεθνή δικαιοσύνη, εκείνος δεν έχει τίποτα να φοβηθεί. Ο Κίσινγκερ σαμποτάρισε την ειρηνευτική διαδικασία με το Βιετνάμ το 1968, ώστε να μπορέσει ο Νίξον να κερδίσει τις εκλογές. Ευθύνεται για 200.000 νεκρούς στο Ανατολικό Τιμόρ, καθώς και για αμέτρητα θύματα στη Χιλή, όπου συνέβαλε στην ανατροπή του Σαλβαδόρ Αγιέντε.

Τα μουσικά ντοκιμαντέρ δεν χαρακτηρίζονται μόνο από την προβολή των σταρ του μουσικού στερεώματος αλλά κυρίως προβάλλουν διάφορες –και τις περισσότερες φορές άγνωστες– πλευρές της προσωπικότητας και της ιδιωτικής τους ζωής απογυμνώνοντας κατά κάποιον τρόπο τον καλλιτέχνη μπροστά στα μάτια των θαυμαστών του. Η θεματολογία των ντοκιμαντέρ αυτών αγγίζει όλα τα είδη της μουσικής. Ο φακός του σκηνοθέτη ταξιδεύει από τα δυτικότερα μουσικά ρεύματα μέχρι την παραδοσιακή μουσική διαφόρων περιοχών του πλανήτη, εμβαθύνει και αναλύει τη δυναμική σχέση που υπάρχει ανάμεσα στη μουσική και τον άνθρωπο.

ΑΓΡΙΟΣ ΓΑΛΑΖΙΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ: JIMI HENDRIX LIVE

BLUE WILD ANGEL: JIMI HENDRIX LIVE AT THE ISLE OF WIGHT

Μάρσι Λέρνερ (ΗΠΑ, 2001). 16mm & 35mm Έγχρωμο 102'

Η ταινία καταγράφει τη θρυλική εμφάνιση του Τζίμι Χέντριξ ενώπιον 600.000 θεατών σ' αυτό το τεράστιο μουσικό φεστιβάλ που έγινε τον Αύγουστο του 1970. Ο Μάρσι Λέρνερ, που επέβλεψε την κινηματογράφηση ολόκληρου του φεστιβάλ του Isle of Wight, υπήρξε επίσης και ένας από τους εννιά εικονομήτες που αιχμαλώτισαν τη συγκλονιστική ερμηνεία του Χέντριξ. Το Άγριος γαλάζιος άγγελος παρουσιάζει ορισμένες από τις καλύτερες ζωντανές εκτελέσεις τραγουδιών του Χέντριξ. Επιπλέον, τα γυρίσματα της συναυλίας πλησιάζονται από νέες συνεντεύξεις με τα μέλη του συγκροτήματος Experience, Μπίλι Κοξ και Μιτς Μίτσελ. Κατά τραγικό τρόπο, ο Τζίμι Χέντριξ πέθανε μόλις 18 μέρες μετά από τη συναυλία αυτή.

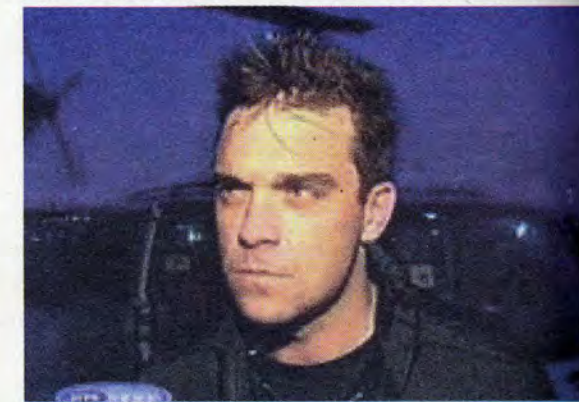
ΛΑ ΤΡΟΠΙΚΑΛ / LA TROPICAL

Ντέιβιντ Τέρνι (ΗΠΑ, 2001). Video Ασπρόμαυρο 93'

Το κλαμπ Λα Τροπικάλ είναι το μέρος όπου γενιές έγχρωμων Κουβανών μαζεύονταν για να χορεύσουν, να τραγουδήσουν και να διασκεδάσουν. Η πολυήλικη ιστορία του, την οποία αφηγούνται αυτοί που το αγάπησαν, είναι η ιστορία της Κούβας τον εικοστό αιώνα. Το κλαμπ δημιουργήθηκε στις αρχές της δεκαετίας του 40, σαν ένα μέρος όπου οι μαύροι και μιγάδες εργάτες μπορούσαν ν' ακούσουν μουσική να πιουν μπύρα και να περάσουν καλά. Με τον καιρό, το κλαμπ έγινε το μέρος όπου κάθε ταλαντούχος νέος μουσικός ερχόταν να παίξει. Στα χρόνια πριν και μετά την επανάσταση, η Τροπικάλ γαβούκισε εκατοντάδες από τους καλύτερους μουσικούς και χορευτές της Κούβας, πολλοί από τους οποίους είναι σήμερα διεθνείς αστέρες.

ΚΑΝΕΙΣ ΚΑΠΟΙΑ ΜΕΡΑ / NOBODY SOMEDAY

Μπράιαν Χιλ (Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ, 2001). 35mm Έγχρωμο-Ασπρόμαυρο 95'

«Απεχθάνομαι τις συναυλίες», λέει ο Ρόμπι Ουίλιαμς στην αρχή της ταινίας. Μισεί τις εφημερίδες, μισεί το ότι είναι το κέντρο της προσοχής, μισεί το ότι είναι διάσημος, μισεί ακόμα και τα ίδια του τα τραγούδια. Έχει σταματήσει για πολλοστή φορά να παίρνει ναρκωτικά και να πίνει, κι είναι αποφασισμένος αυτή τη φορά να μείνει καθαρός. Όμως η πίεση της δουλειάς και η ζωή στην περιοδεία δεν τον διευκολύνουν. Ο Ουίλιαμς, που πρόσφατα υπέγραψε συμβόλαιο 125 εκατομμυρίων ευρώ με την EMI, φαίνεται ασυνήθιστα ειλικρινής, λογικός και εντελώς άστατος.

ΤΖΑΜΠΑΡΟΥΤ / JABAROOT

Σαχίν Παρχάμι (ΚΑΝΑΔΑΣ, 2003). Video Έγχρωμο-Ασπρόμαυρο 60'

Ένα ποιητικό ντοκιμαντέρ για την ιρανική μουσική της διασποράς που ζητά όχι ν' απαντήσει σε ερωτήματα, αλλά να τα θέσει. Μια αναζήτηση με μορφή εικόνων και ήχων: μια αλληλουχία χειρονομιών μέσα από τη μουσική και την ποίηση γενεών καλλιτεχνών του Καναδά και του Ιράν, το ντοκιμαντέρ αυτό είναι ένα ταξίδι που κάνει κύκλους γύρω από το πνεύμα μιας ιρανικής μελωδίας.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

BEEFCAKE

(+DECADES, DEEKAY TAYLOR)

dj sets, club ΥΔΡΟΓΕΙΟΣ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/03/03

Εναρξη εισόδου: 23.00

Οι γερμανοί Beefcake επισκέπτονται για πρώτη φορά την Ελλάδα, σε μια από τις, ουτως ή άλλως, λιγοστές εμφανίσεις τους. Θεωρούνται αυτή τη στιγμή ένα από τα πιο σημαντικά και ανερχόμενα σχήματα της σύγχρονης ηλεκτρονικής μουσικής. Ξεκίνησαν το 1996 και η δισκογραφία τους περιλαμβάνει τρία άλμπουμ και αρκετά eps σε σημαντικές εταιρίες της ηλεκτρονικής avant garde, όπως η Hymen, η TBC και η M-tronic.

Το κύριο γνώρισμα των συνθέσεών τους είναι ο αφηγηματικός-κινηματογραφικός χαρακτήρας τους. Διαποτισμένες από ένα έντονο σουρεαλιστικό πνεύμα, εξελίσσονται μέσα από συνεχείς αλλαγές και ανατροπές, τόσο όσον αφορά στη μουσική φόρμα όσο και στα ίδια τα συναισθήματα. Έτσι σχηματίζουν ένα είδος κολλάζ - αντανάκλαση ενός μεταβατικού κόσμου, που πότε έχει σαν επίκεντρο τον άνθρωπο και πότε την τεχνολογία. Τα dj sets των Beefcake διαπερνούνται από την ίδια διευνητική διάθεση. Κινούνται μουσικά στο φάσμα της electronica και του break beat / drum 'n' bass και διανθίζονται από electro, abstract, noise θέματα.

Τη βραδιά θα πλησιάζουν με dj sets επίσης, δυο από τα πιο ενδιαφέροντα ελληνικά projects ηλεκτρονικής μουσικής: οι Decades και οι Deekay Taylor. Οι Decades θεωρούνται από πολλούς το πιο σημαντικό ελληνικό electro pop σχήμα και φημίζονται για την λιτότητα, την ευστοχία και τη συγκινησιακή δύναμη των συνθέσεών τους. Οι Deekay Taylor από την άλλη, ίσως να είναι ένα από τα καλύτερα κρυμμένα "μουσικά" και προβλέπεται να ξεφύγουν με την ευρηματικότητα τους. Κινούνται στο χώρο των nu breaks με αναφορές που ξεκινούν από τον Amon Tobin και καταλήγουν στους Future Sound of London. Η βραδιά διοργανώνεται από την 360, μη κερδοσκοπική εταιρία εφαρμογών νέων τεχνολογιών και τεχνών, σε συνεργασία με το 5ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης. Με αυτό τον τρόπο, συνεχίζεται η προσπάθεια να έρθει σε επαφή το κοινό με νέα και καινοτόμα σχήματα, που εκπροσωπούν τις σύγχρονες αισθητικές αναζητήσεις των καιρών μας.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: www.three-sixty.org

E mail: info@poetanegra.com • Tel/fax 2310 260776

ΣΑΜΠΑ / SAMBA

Τερέζα Ζεσουρούν (ΒΡΑΖΙΛΙΑ, 2001). Video Έγχρωμο 54'

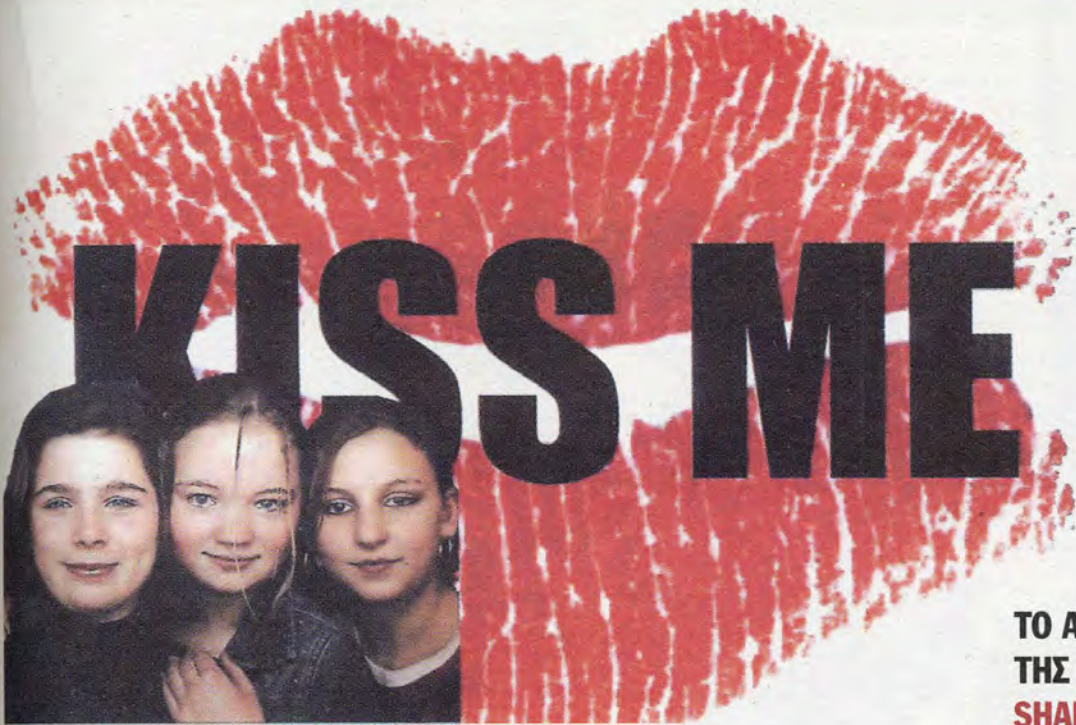
Για τους κατοίκους της Μανγκιέρα του Ρίο ντε Ζανέιρο, η σάμπα αποτελεί ενιαίο κομμάτι της ζωής τους. Η σάμπα βοηθάει να ξεχνιούνται οι καθημερινές έγνοιες, και για πολλούς κατοίκους του Ρίο είναι τρόπος ζωής. Η ταινία καταγράφει μονάχα αποσπάσματα από τη σάμπα του καρναβαλιού που χορεύεται για τους ξένους τουρίστες, εστιάζοντας κυρίως στον αυθόρμητο χορό των απλών Βραζιλιάνων. Συγκρίνει επίσης την παραδοσιακή με τη λεγόμενη νέα σάμπα.

Η ΤΥΦΛΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ / HET BLINDE ORKEST

Ζαρνίνε Κένιχ (ΟΛΛΑΝΔΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο / Colour 50'

Η ορχήστρα Αλ Νουρ Ουάιλ Αμάλ, που ιδρύθηκε στο Κάιρο το 1954, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ένα από τα πιο ασυνήθιστα μουσικά συγκροτήματα. Αποτελείται εξολοκλήρου από τυφλές γυναίκες που παίζουν κλασική μουσική σε μια χώρα όπου το φαινόμενο μιας γυναίκας μουσικού αποδοκιμάζεται από τη μουσουλμανική κοινωνία. Η ταινία εστιάζει στις γυναίκες ως ομάδα, στη ζωή τους, και στον ενθουσιασμό που μοιράζονται για τη μουσική, καθώς και στον αγώνα που δίνουν για να γίνουν αποδεκτές από τον υπόλοιπο κόσμο. Έχοντας επίγνωση των περιορισμών αλλά και των ικανοτήτων τους, οι γυναίκες αυτές ζήτησαν να ζήσουν μια γεμάτη ζωή.

Το ντοκιμαντέρ ως μέσο καταγραφής της πραγματικότητας δεν διστάζει να ασχοληθεί και με θέματα που για μεγάλη μερίδα του κοινού χαρακτηρίζονται «απαγορευμένα». Η ενόπτη *Σκιες στη νύχτα*, πραγματεύεται θέματα που μπορεί να σοκάρουν και να ενοχλήσουν τον θεατή, όπως το σεξ, το πορνό, οι τραβεστί. Είναι όμως η καθημερινότητά μας, αφού αναγνωρίζουμε ότι ζούμε σε μια εποχή που προβάλλονται υπερβολικά η σεξουαλική επαφή και η αναζήτηση της σεξουαλικής ταυτότητας του ανθρώπου.

ΤΟ ΑΓΟΡΙ ΤΗΣ ΣΑΓΚΑΗΣ SHANGHAI BOY

Μισέλ Τσεν, Λι Ξιάο (ΗΠΑ - ΚΙΝΑ, 2002). Video Έγχρωμο 53'

Στη Σαγκάη σήμερα, για πρώτη φορά από τότε που οι κομμουνιστές έδιωξαν τους ξένους και απαγόρευσαν κάθε σημάδι «δυτικής παρακμής», οι ιδιοκτήτες των γκέι μπαρ λένε πως δεν φοβούνται πια τις επιδρομές της αστυνομίας και το ξαφνικό κλείσιμο της επιχείρησής τους. Μέσα σ αυτή τη νέα, ανοιχτή ατμόσφαιρα, το ντοκιμαντέρ αυτό μας ξεναγεί στην ακμάζουσα γκέι υποκοιλιτούρα της Σαγκάης και μας παρουσιάζει τον τραγουδιστή της τζαζ Κόκο Ζαν και τον κύκλο του. Παρότι αγγίζει τα μεγάλα θέματα της ελευθερίας και της σεξουαλικότητας στην Κίνα, *Το αγόρι της Σαγκάης* αφορά τον προσωπικό αγώνα που δίνει ο Κόκο στην προσπάθειά του να προσδιορίσει τον εαυτό του.

ΦΙΛΙ ΜΕ ΓΛΩΣΣΑ / TONGEN

Άνκε γτε Λιντ φον Βάινγκαρντεν (ΟΛΛΑΝΔΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο 15'

Η Μαλίσσα είναι δεκατριών χρονών και πηγαίνει στην πρώτη γυμνασίου. Τους τελευταίους μήνες έχουν επέλθει σημαντικές αλλαγές στη ζωή της: φοράει ρούχα με άποψη, βάφεται, κάνει λίγο το μάγκα, κι έχει δυο πολύ καλές φίλες: τη Μανόν και την Κάρλαϊν. Επιπλέον, η Μαλίσσα είναι ερωτευμένη. Θα ήθελε πολύ να τα φτιάξει με τον Ρόι, αλλά δεν τολμάει να του το ζητήσει. Σχεδόν όλη τα παιδιά στην τάξη της έχουν ήδη φιλήσει με γλώσσα εκτός από τη Μαλίσσα. Όταν διαβάζει στο ωροσκόπιό της ότι η στιγμή είναι ευνοϊκή για να κάνει το πρώτο βήμα στα ερωτικά, η Μαλίσσα δε διστάζει πια...

ΗΜΟΥΝ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΡΝΟ I WAS THE KING OF PORN. THE ADVENTUROUS LIFE OF LASSE BRAUN

Θόρτεν Σούτε (ΓΕΡΜΑΝΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο-Ασπρόμαυρο 60'

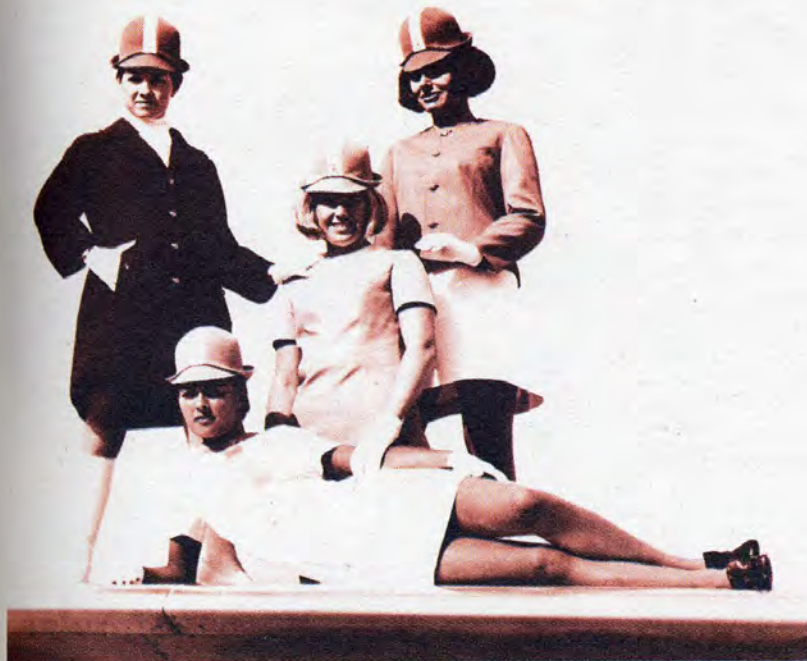
Ο Λάσε Μπράουν ήταν ένας απ τους σημαντικότερους και πιο επιτυχημένους σκηνοθέτες ταινιών πορνό. Ο ίδιος ο Λάσε θυμάται εκείνα τα χρόνια με ευχαρίστηση, αυτοσαρκασμό, και μια δόση νοσταλγίας. Όλα ξεκίνησαν στα τέλη της δεκαετίας του 50, όταν άρχισε να εισάγει και να διανέμει σεξοπεριοδικά. Αργότερα, άρχισε να γυρίζει ταινίες σε super 8. Σε αναζήτηση πιο ελαστικής νομοθεσίας, πήγε να ζήσει αρχικά στη Δανία και ύστερα στην Ολλανδία. Οι παραγωγές του ήταν πολύ προσεγμένες και πολλές φορές αφηγούνταν μια πρωτότυπη ιστορία.

ΟΙ ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΙ / GENDER TROUBLE

Ροζ Μόρτιμερ (Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο 24'

Περισσότεροι από ένας στους 2.000 ανθρώπους γεννιέται με γεννητικά όργανα και των δύο φύλων, ένα ποσοστό που μας φαίνεται απίστευτο. Σ' αυτήν την ταινία, τέσσερις τέτοιες γυναίκες αφηγούνται τις ιστορίες τους με ευφρόδεια και ευθύτητα. Μιλούν ανοιχτά για τον ερμαφροδιτισμό, τις χειρουργικές επεμβάσεις, το κοινωνικό φύλο και την ταυτότητα. Η ταινία εξετάζει το πώς η κοινωνία και η ιατρική αντιμετωπίζουν τους ανθρώπους αυτούς, και σπάει τους κώδικες της σιωπής και της μυστικότητας που περιβάλλουν τη ζωή τους.

ΚΑΦΕ, ΤΣΑΪ Ή ΕΜΕΝΑ; / COFFEE, TEA OR ME?

Μπρίτα Μακβέι (ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο 70'

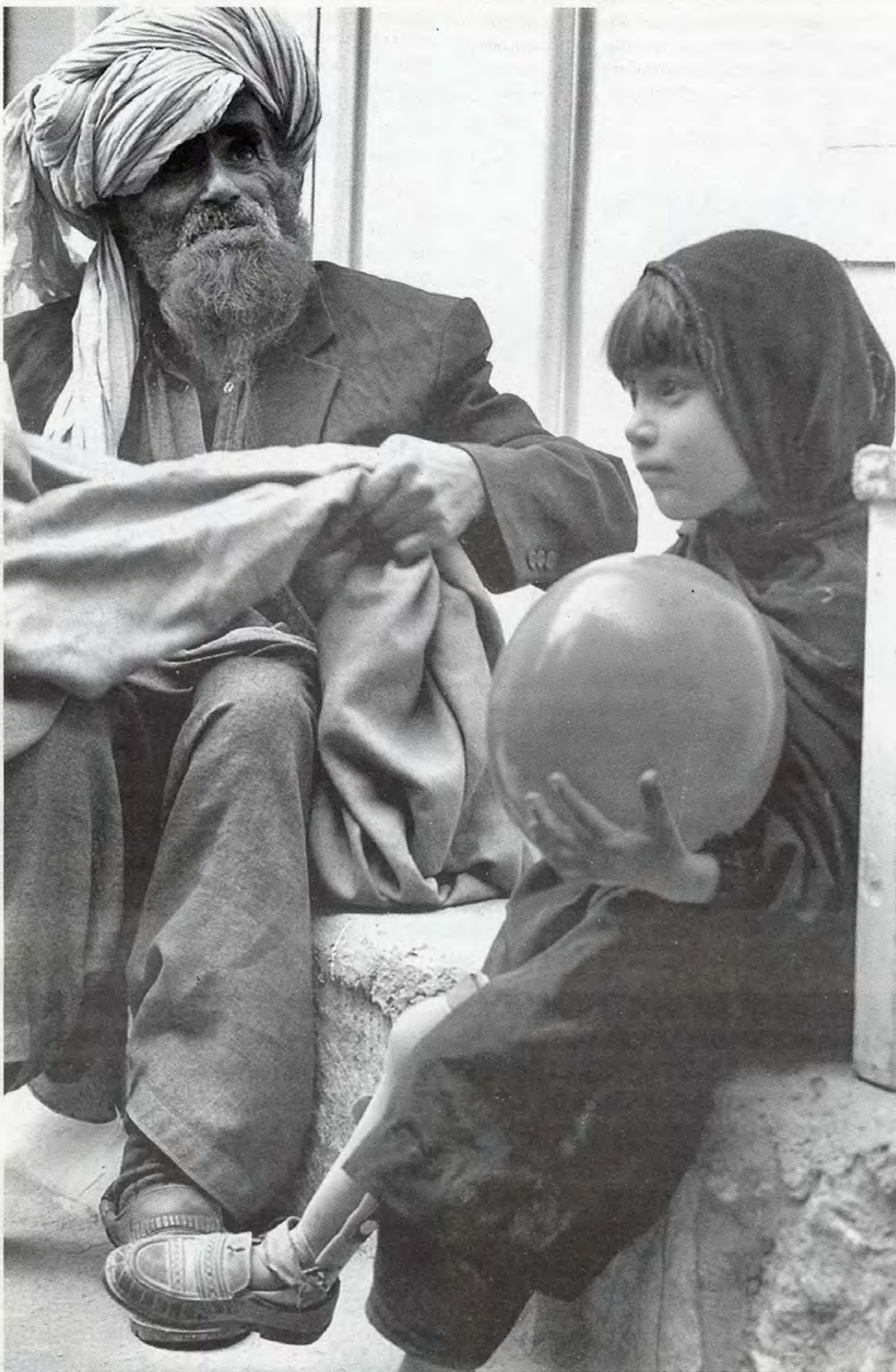
Η ταινία είναι ένα χρονικό της εικόνας της νεοζηλανδής αεροσυνοδού και πώς αυτή έχει αλλάξει με τα χρόνια. «Στο εγχειρίδιο του προσωπικού έλεγε πως μια αεροσυνοδός έπρεπε να πηγαίνει στην τουαλέτα και να τσεκάρει την εμφάνισή της κάθε δέκα λεπτά. Πριν από το 1974, οι γυναίκες υπάλληλοι της εταιρείας έπρεπε να φύγουν από τη δουλειά τους αν παντρεύονταν, αν έμεναν έγκυοι, ή αν είχαν το θράσος να περάσουν το 35ό έτος της ηλικίας τους. Οι αεροπορικές εταιρείες συμπεριφέρονταν σαν σύζυγοι, που αντάλλαξαν την αφοσιωμένη, μεγαλύτερη σε ηλικία γυναίκα για ένα νεότερο, ζωηρότερο μοντέλο...»

ΠΟΡΝΟΣΤΑΡ PORNSTAR: THE LEGEND OF RON JEREMY

Σκοτ Τζ. Γκιλ (ΗΠΑ, 2001). Video Έγχρωμο 80'

Ο Ρον Τζέρεμι δεν είναι ακριβώς αυτό που θα λέγαμε ωραίος. Μάλιστα πολλοί είναι εκείνοι που θα τον χαρακτήριζαν απωθητικό. Παρ' όλα αυτά, είναι ένας από τους δημοφιλέστερους αστέρες στην ιστορία του πορνό κινηματογράφου. Οι θαυμαστές του τον αποκαλούν «ο σκαντζόχοιρος». Κοντός, χοντρός και τριχωτός, πληρώνεται αδρά για να κάνει σεξ με χιλιάδες πανέμορφες γυναίκες. Για πολλούς, είναι ο τυχερότερος άνθρωπος στον κόσμο. Παρότι πλούσιος και διάσημος, είναι απίστευτα σπαγοραμμένος. Κάποιες από τις «συμπρωτανίστριες» του τον θεωρούν έναν γλύκα, ενώ άλλες τον βρίσκουν αποκρουστικό και αρνούνται να δουλέψουν μαζί του. Χρησιμοποιεί σακούλες σκουπιδιών για αποσκευές και σημειώνει μανιμάδες σ' ένα μπλοκνότερ. Κατά βάθος, όμως, το όνειρο της ζωής του είναι να γίνει ηθοποιός στον «συμβατικό» κινηματογράφο. Μάλιστα έχει παίξει κάτι μικρούς ρόλους εδώ κι εκεί, αλλά πολλές φορές κόβεται στο μοντάζ, όταν το στούντιο συνειδητοποιεί ποιος είναι. Αλλά ο Ρον δεν απειληίζεται και επιμένει στα όνειρά του.

Η ενότητα αυτή παρουσιάζει ντοκιμαντέρ που καταγράφουν εκφάνσεις της σύγχρονης ζωής, με θέματα κυρίως πολιτικού, ιστορικού και κοινωνικού περιεχομένου. Καταγράφει και προβάλλει με ιδιαίτερο τρόπο το πώς ο άνθρωπος επηρεάζεται και διαμορφώνει τις εμπειρίες του ανάλογα με τις επικρατούσες κοινωνικές, πολιτικές, οικονομικές και πολιτισμικές συνθήκες. Η κάμερα ταξιδεύει στις διάφορες μεριές του πλανήτη, τόσο κοντά αλλά και τόσο μακριά μας και μας φέρνει κοντά σε γεγονότα και καταστάσεις που εκτυλίσσονται καθημερινά και που τις περισσότερες φορές δεν αναφέρονται ούτε στα φιλά γράμματα των ειδησεογραφικών δελτίων. Οι ανθρώπινες σχέσεις, ο ρόλος των φύλων, επικρατούσες αντιλήψεις, αληθινά γεγονότα, συμπυκνώνονται μέσα στα λίγα λεπτά διάρκειας των ντοκιμαντέρ και μας δείχνουν το πρόσωπο της σύγχρονης –σκληρής τις περισσότερες φορές– κοινωνικής πραγματικότητας.

ΚΛΟΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΑΜΠΟΥΛ

● CLOWN IN KABUL

Ένζο Μπαλεστρίερι, Στέφανο Μόζερ (ΙΤΑΛΙΑ, 2002). 35mm Έγχρωμο 60'

Η ταινία καταγράφει τη αποστολή μιας διεθνούς ομάδας είκοσι ενός γιατρών-κλόουν, που έκαναν μια περιοδεία του Αφγανιστάν για πέντε εβδομάδες στις αρχές του 2002. Οι κλόουν, που προέρχονταν από την Αυστραλία, τις ΗΠΑ, την Ολλανδία, την Ιαπωνία και την Ιταλία, επισκέφτηκαν νοσοκομεία, σχολεία, προσφυγικούς καταυλισμούς και ορφανοτροφεία. Αρχηγός της ομάδας ήταν ο αμερικανός γιατρός Χάιντερ «Πατς» Άνταμς, εμπνευστής αυτής της πεγόμενης «διπλωματίας με κόκκινες μύτες». Η ταινία ακολουθεί τους κλόουν στην περιοδεία τους και καταγράφει τις αντιδράσεις που προκαλούν σε παιδιά άρρωστα, παιδιά υγιή, αλλιά και στους μεγάλους.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΘΕΛΗΣΗ ΜΟΥ TEGEN MIJN WIL

Αϊφέρ Εργκίν (ΟΛΛΑΝΔΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο 50'

Τα τελευταία χρόνια, τα εγκλήματα για λόγους τιμής στο Πακιστάν έχουν αυξηθεί. Μια γυναίκα που κατηγορείται ότι δεν μπορεί να κάνει παιδιά, ότι απάτησε τον άντρα της ή το σκάει από το σπίτι της, θεωρείται πως έχει ντροπιάσει την οικογένειά της και συχνά δολοφονείται για να αποκατασταθεί η τιμή της οικογένειας. Πολλές φορές, αυτά τα εγκλήματα τιμής δεν καταγγέλλονται, ακόμα όμως κι αν καταγγελλθούν, οι Αρχές κάνουν τα στραβά μάτια. Το ντοκιμαντέρ αυτό εξετάζει τρεις περιπτώσεις γυναικών που ζουν στο κέντρο περιθάλψης Νταστάκ, ένα καταφύγιο γυναικών που ιδρύθηκε το 1990 από έναν συνεταιρισμό δικηγόρων που προσφέρουν σε γυναίκες δωρεάν νομική βοήθεια. Και οι τρεις αυτές γυναίκες κινδυνεύουν να δολοφονηθούν επειδή ντροπίασαν την οικογένειά τους.

ΑΛΓΕΡΙΑ – Ο ΑΚΑΤΟΝΟΜΑΣΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ALGERIA – THE NAMELESS WAR

Ανέσκα Λουκάσιακ (ΣΟΥΗΔΙΑ, 2002). 35mm Έγχρωμο-Ασπρόμαυρο 85'

Το ντοκιμαντέρ αρχίζει με τη σκηνοθέτιδα να κινηματογραφεί τον εαυτό της σ' έναν καθρέφτη και να ομολογεί τα εγωκεντρικά κίνητρα που την ωθούν να πάει να γυρίσει μια ταινία στην Αλγερία. «Αν αντιμετωπίζα κινδύνους και βασανισμένους ανθρώπους, θα άνοιγα επιτέλους τα μάτια μου και θα εκτιμούσα τη ζωή». Η ζωή στην Αλγερία αποδεικνύεται πολύ διαφορετική από αυτό που περίμενε: σκηνές ένοπλης βίας εναλλάσσονται με σκηνές δυο αγοριών που πίνουν, καπνίζουν και χορεύουν ακούγοντας Μαντάνα. Η Λουκάσιακ διεισδύει στην πολιτική κατάσταση, κινηματογραφώντας άφοβα όλες τις πλευρές μιας κοινωνίας γεμάτης πολιτικές και πολιτιστικές αντιθέσεις.

ΠΑΝΩ ΣΕ ΜΙΑ ΣΧΕΔΙΑ / BALSEROS

Κάρλες Μπος, Χόσεπ Δομένεκ (ΙΣΠΑΝΙΑ, 2002). 35mm Έγχρωμο 120'

Το καλοκαίρι του 1994, ένα τηλεοπτικό συνεργείο κινηματογράφου και πήρε συνεντεύξεις από επτά Κουβανούς, οι οποίοι θα ξεκινούσαν ένα επικίνδυνο ταξίδι, με σχέδια δικής τους κατασκευής, από την Κούβα στη Φλόριντα. Το συνεργείο θα ξαναβρεί την ομάδα η οποία έχει περιυληχτεί από την ακτοφυλακή των ΗΠΑ και έχει μεταφερθεί στο Γκουαντάναμο. Επτά χρόνια αργότερα, οι σκηνοθέτες θα επισκεφτούν και πάλι τους επτά, που ζουν ως μετανάστες στις ΗΠΑ.

ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΜΑΣ RUZEGAR-E MA

Ραχσάν Μπάνι-Ετεμάντ (ΙΡΑΝ, 2002). 35mm Έγχρωμο 75'

Βραβεία: Netpac Award: Locarno International Film Festival.

Στο ντοκιμαντέρ αυτό, η σκηνοθέτις εστιάζει στον ενθουσιασμό της κόρης της και των συμμαθητών της στη Σχολή Θεάτρου και Καλών Τεχνών, με τον οποίο υποστηρίζουν τον Χατάμι στην προεκλογική του εκστρατεία. Ως νέοι άνθρωποι, πιστεύουν στο μέλλον και ελπίζουν σ' αυτό. Η Μπάνι-Ετεμάντ συναντά επίσης κάποιες από τις 48 γυναίκες υποψηφίους για την προεδρία, που όμως δεν έλαβαν την έγκριση της κυβέρνησης. Περισσότερο την συγκινεί μια 25χρονη χήρα που είναι έτοιμη ν' αγωνιστεί για μια καλύτερη ζωή όχι μόνο για τον εαυτό της, την εννιάχρονη κόρη της και την τυφλή της μητέρα, αλλά και για όλους τους Ιρανούς και τις Ιρανές.

ΤΖΟΓΟΣ, ΘΕΟΙ ΚΑΙ LSD
GAMBLING, GODS AND LSD

Η ταινία είναι ένας στοχασμός πάνω στο τι δίνει νόημα στη ζωή μας. Συνδυάζοντας διαισθητικές διαδικασίες με τη δραματοποίηση, το δόκιμιο, τον πειραματισμό και το ντοκιμαντέρ, η ταινία αποτελεί ένα τρίωρο ταξίδι απ' άκρη σ' άκρη της γης, που φέρνει κοντά ανθρώπους και πολιτισμούς. Το γεγονός γίνεται ένα με τη φαντασία, ενώ η αναζήτηση ενός νοήματος και η αναζήτηση της έκτασης αρχίζουν να συγχωνεύονται.

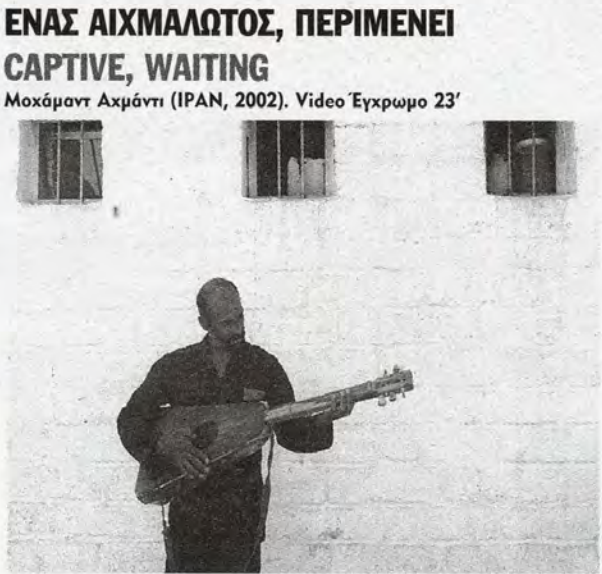
ΤΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ 174 / ONIBUS 174

Το Λεωφορείο 174 αφηγείται, σχεδόν σε φυσικό χρόνο, την ιστορία της κατάληψης ενός λεωφορείου του Σάο Πάολο από έναν ένοπλο, τα στοιχεία που προδιέγραψαν το γεγονός, και την ανικανότητα των αρμοδίων που οδηγεί τους εμπλεκόμενους σε μια εφιαλτική τραγωδία. Ο Παντίλια συνυφαίνει πλάνα από τα δεητία ειδήσεων, συνεντεύξεις με τους επιζήσαντες, τις αστυνομικές αρχές και τους δημοσιογράφους και μαρτυρίες συγγενών και φίλων του καταληψία, δημιουργώντας ένα χρονικό βασισμένο εξίσου στις προσωπικές λεητομέρειες και σε θέματα όπως η φτώχεια, η εγκληματικότητα και η εθελουφιλία των πιο προνομιούχων πληθυσμών. Η ταινία εστιάζει επίσης στο ρόλο των ΜΜΕ.

ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ / KAMI NO KO TACHI
Χιρόσι Σινομίγια (ΙΑΠΩΝΙΑ, 2001). 35mm Έγχρωμο / Colour 105'
Η χωματερή Πατάγιας φιλοξενεί χιλιάδες ανθρώπους που ζουν από τα σκουπίδια. Στις 10 Ιουλίου 2002 έγινε μια τεράστια κατολίσθηση. Χίλια άτομα θάφτηκαν κάτω από τα σκουπίδια. Η κυβέρνηση έκλεισε τη χωματερή, στερώντας έτσι από τους κατοίκους της τον μοναδικό τρόπο διαβίωσής τους. Για πέντε μήνες, οι κάτοικοι της χωματερής βρέθηκαν σε μια ανέχεια ακόμα πιο δραματική. Η ταινία εστιάζει στις περιπτώσεις τεσσάρων οικογενειών που έρχονται αντιμέτωπες με τον υποσιτισμό, τα χρέη και τη βρεφική θνησιμότητα.

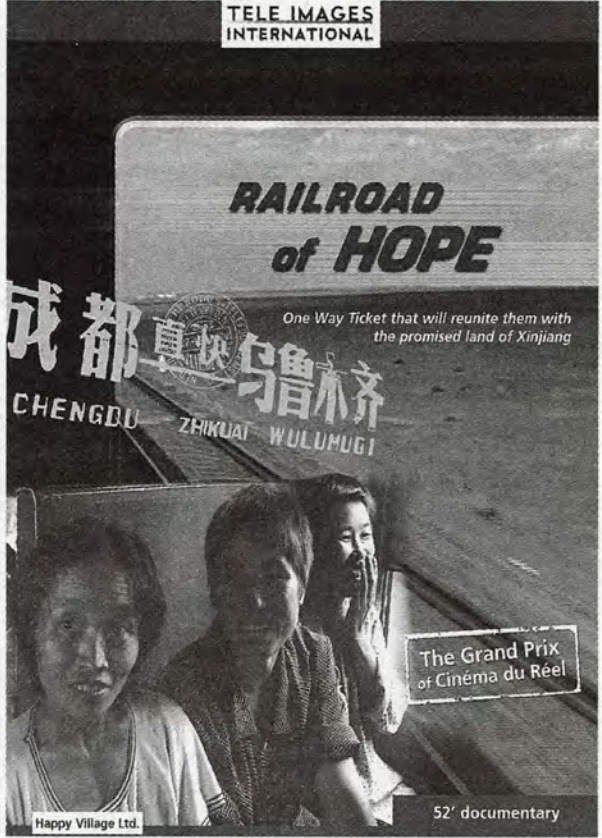
Η ΜΕΡΑ ΠΟΥ ΔΕ ΘΑ ΞΕΧΑΣΩ ΠΟΤΕ
THE DAY I WILL NEVER FORGET
Κιμ Λοντζινότο (Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ, 2002). 35mm Έγχρωμο 92'
Για τα γυρίσματα του τελευταίου της ντοκιμαντέρ, η Κιμ Λοντζινότο ταξίδεψε στη Ναϊρόμπι της Κένυας, όπου η κλειτοριδεκτομή αποτελεί καθημερινό φαινόμενο. Οι γυναίκες που παρουσιάζονται στην ταινία δεν μιλούν με ευφημισμούς, και στις ομαδικές συζητήσεις εκφράζονται ακραίες απόψεις. Μία από τις γυναίκες αυτές πιστεύει ότι είναι καλό να απαλλοτριώνεται κανείς από «αυτό το βρώμικο πράγμα» που οδηγεί τις γυναίκες στην ελευθεριότητα. Μια ηλικιωμένη γυναίκα που αναλαμβάνει κλειτοριδεκτομές εξηγεί λεπτομερώς τη διαδικασία και δηλώνει ότι αισθάνεται πολύ ευτυχής ύστερα από κάθε επέμβαση. Η Λοντζινότο παρουσιάζει επίσης μία νοσοκόμα που αντιτίθεται σ' αυτήν την τακτική. Θέτοντας αμείλικτα ερωτήματα, ξεσκεπάζει τις εσφαλμένες αντιλήψεις που περιβάλλουν το ζήτημα, και μεταφέρει συζύγους και γονείς.

ΕΝΑΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ, ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ
CAPTIVE, WAITING
Μοχάμαντ Αχμάντι (ΙΡΑΝ, 2002). Video Έγχρωμο 23'
Η ταινία ξεκινά με τη φωνή ενός άντρα που είναι φυλακισμένος εδώ και 19 χρόνια και πρόκειται σύντομα να αφεθεί ελεύθερος. Διαβάζει ένα γράμμα που έχει γράψει στο παιδί του. Δεν ξέρει αν είναι γιος ή κόρη, γιατί η γυναίκα του ήταν επτά μηνών έγκυος όταν οι Ιρανοί τον αιχμαλώτισαν στον πόλεμο Ιράν-Ιράκ. Είναι ένας απλός στρατιώτης, κι όλα αυτά τα χρόνια περιμένει να τον ανταλλάξουν στα σύνορα με

ιρανούς αιχμαλώτους πολέμου. Στο πρώτο μέρος της ταινίας δεν υπάρχουν εικόνες, μόνο η απειλητική φωνή ενός ανθρώπου που δεν ορίζει ούτε κατά το ελάχιστο το μέλλον του. Αργότερα, βλέπουμε σκηνές από την καθημερινή ζωή στη φυλακή: εκατό κρεβάτια μέσα σε μία αίθουσα, άντρες να πλένουν ρούχα, να καθαρίζουν και να περπατάνε. Η μέρα της ανταλλαγής πλησιάζει. Ο πρωταγωνιστής μας επιλέγεται και μεταφέρεται στα σύνορα για την ανταλλαγή. Όμως, οι Ιρανοί δεν φέρνουν ιρανούς αιχμαλώτους, κι έτσι τον πάνε πίσω. Γι' αλλο ένα μήνα ή ίσως ένα χρόνο; Γράφει το επόμενο γράμμα στο παιδί του. Ένα γράμμα το χρόνο...

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ
XI WANG ZHI LU
Νινγκ Γινγκ (ΚΙΝΑ, 2001). Video Έγχρωμο 52'
Βραβεία: Πρώτο βραβείο Cinéma du Réel, Βραβείο Cinemavenire: Pesaro Film Festival.

Κάθε χρόνο, τον Αύγουστο και το Σεπτέμβριο, χιλιάδες αγροτικοί εργάτες εγκαταλείπουν τη φτωχή επαρχία Σιτσουάν της βόρειας Κίνας. Για τρεις μέρες και δυο νύχτες ταξιδεύουν με τρένο στην Ξινζιάνγκ, το φαρ ουέστ της Κίνας. Σ αυτή την αυτόνομη περιοχή, θα μαζέψουν τη σοδειά του βαμβακιού. Για πολλούς απ αυτούς, είναι η πρώτη φορά που φεύγουν από το χωριό τους. Η ταινία ακολουθεί αυτή τη μαζική έξοδο, από τις αποβάθρες του σιδηροδρομικού σταθμού πλημμυρισμένες από κόσμο, κι από τα υπερπληρή βαγόνια του τρένου καθώς ταξιδεύει προς τη δύση, μέχρι τη συναισθηματικά φορτισμένη άφιξη όλων αυτών των ανθρώπων στον προορισμό τους.

Dewar's

Always True Cinema Expressions

www.dewars.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και ο HIGHLANDER είναι σήματα κατατεθέντα.

McCANN ERICSSON ATHENS

Οι εμπειρίες, οι αντιδράσεις, η διαδρομή ενός ανθρώπου στη ζωή αποτελούν αντιπροσωπευτικά στοιχεία για την περιγραφή μιας κατάστασης η οποία σκιαγραφεί μια ολόκληρη κοινωνία. Τα ντοκιμαντέρ της ενότητας αυτής εστιάζουν στον ανθρώπινο παράγοντα και το πώς η ζωή, η καθημερινότητα αλλά και οι πολλαπλές ιστορικές και πολιτισμικές διακυμάνσεις επηρεάζουν καθοριστικά την αφήγηση.

ΦΕΛΙΝΙ, ΕΙΜΑΙ ΓΕΝΝΗΜΕΝΟΣ ΨΕΥΤΗΣ FELLINI, I'M A BORN LIAR

Ντέμιαν Πέτιγκρου (Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ - ΓΑΛΛΙΑ - ΙΤΑΛΙΑ, 2002). 35mm Ασπρόμαυρο 105'

Βραβεία: Βραβείο Rockie καλύτερου ντοκιμαντέρ για την τέχνη, Banff International Festival / Coup de Coeur: Sunny Side of the Doc, Marseilles.

Ο Ντέμιαν Πέτιγκρου πήρε συνέντευξη από τον ιταλό σκηνοθέτη Φελίνι ένα χρόνο πριν το θάνατό του, σχετικά με τη δημιουργική διαδικασία της σκηνοθεσίας. Ο Πέτιγκρου μιλά επίσης με τους ηθοποιούς Ντόναλντ Σάδερλαντ, Ρομπέρτο Μπενίνι και Τέρνερ Σαμπ, τον σεναριογράφο Τούλιο Πινέλι, τον διευθυντή φωτογραφίας Τζουζέπε Ροττόνι, και άλλους. Οι συνεντεύξεις αυτές, εναλλασσόμενες με αποσπάσματα από τις ταινίες του και σκηνές από τα παρασκήνια των γυρισμάτων, επενδυμένα με τη μουσική από πολλές ταινίες του, συνθέτουν ένα συναρπαστικό πορτρέτο του θρυλικού σκηνοθέτη. Παρά τον γλυκό του τόνο κατά τη διάρκεια της συνέντευξης ο Φελίνι δεν ήταν εύκολος συνεργάτης. Σε μια σκηνή αρχείου, βλέπουμε έναν εκνευρισμένο Φελίνι να λέει στο αιώνιο alter ego του, τον Μαρτσέλο Μαστρογιάνι: «Γιατί πάντοτε δουλεύω μαζί σου;» Ο Φελίνι ποτέ δεν παρακολουθούσε ξανά τις ταινίες του αφού τις τελείωνε και, πολλές φορές, αν τύχαινε να πετύχει μια σκηνή στην τηλεόραση, δεν αναγνώριζε την ίδια του τη δουλειά. Αλλά δεν μπορούσε να ζήσει χωρίς τον κινηματογράφο. «Νιώθω πραγματικά ανίκανος να τα βγάλω πέρα μ' αυτό που λένε μια φυσιολογική ζωή».

ΕΝΝΙΑ ΓΕΡΑ ΔΟΝΤΙΑ / NINE GOOD TEETH

Άλεξ Χάλπερν (ΗΠΑ, 2002). 35mm Έγχρωμο-Ασπρόμαυρο 80'
Βραβεία: Βραβείο presidents καλύτερου ντοκιμαντέρ: Ajijic Internationale Festival de Cine.

Το πιο εντυπωσιακό χαρακτηριστικό αυτού του ντοκιμαντέρ είναι η επιμονή του σκηνοθέτη να ξεθάψει τις πιο οδυνηρές πλευρές της μυθολογίας της οικογένειάς του, με τρόπο κυνικό και ασυμβίβαστο. Έτσι, η ταινία καταλήγει ν' αποκαλύπτει πολλές από τις κοινές αλήθειες που κρύβονται πίσω από προσωπικές και συλλογικές ιστορίες, καθώς και διάφορα απρόοπτα γεγονότα, όπως μεταμεσονύκτιες επισκέψεις από τον Τζακ Κέρουακ, παράνομους ερωτικούς δεσμούς και, κάθε τόσο, κανένα φόνο. Η ταινία ξετυλίγεται μέσα από τις ιστορίες της ιταλοαμερικανίδας υπερωριανόβιας γιαγιάς του Χάλπερν, Μαίρης. Καθώς αποκαλύπτεται οικογενειακά μυστικά, η Μαίρη αντιμετωπίζει το τέλος της ζωής της με ευθύτητα και θάρρος, παραμένοντας πάντα ο βράχος πάνω στον οποίο στηρίζεται η υπόλοιπη οικογένεια.

Ο ΣΤΙΒΙ / STEVIE

Στιβ Τζέιμς (ΗΠΑ, 2002). Video Έγχρωμο 140'

Ως φοιτητής, ο Στιβ Τζέιμς υπήρξε ένα είδος φίλου και προσάτη ενός προβληματικού εντεκάχρονου αγοριού, του Στίβι. Ο Τζέιμς αποφοίτησε το 1985 κι έφυγε, αφήνοντας τον Στίβι μόνο του. Ο Τζέιμς επέστρεψε δέκα χρόνια αργότερα για να μάθει τι είχε απογίνει ο Στίβι. Κακοποιημένος, παραμελημένος, και λαμβάνοντας συνεχή φαρμακευτική αγωγή για την υπερκινητικότητα του, ο Στίβι μεγάλωσε μοιρασμένος ανάμεσα στη γιαγιά του και σε διάφορα ορφανοτροφεία. Ήταν σαφές ότι το μέλλον του Στίβι διαγραφόταν ζοφερό...

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ UN HOMBRE APARTE

Ιβάν Οσνοβίκοφ, Μπετίνα Περούτ (ΧΙΛΗ, 2001). 35mm Έγχρωμο 59'
Βραβεία: Πρώτο ειδικό βραβείο, Santiago Documentary Festival / Βραβείο καλύτερης σκηνοθεσίας, Altazor Awards.

Ένα ανελέητο πορτρέτο της παρακμής ενός άντρα, του Λιάνιο, ο οποίος πάντα πίστευε ακράδαντα στον εαυτό του, και εξακολουθεί να το κάνει, παρά τα προβλήματα που του έχει δημιουργήσει αυτή η επιμονή του. Με φανατισμό, προσπαθεί να εγκαταστήσει την Πρώτη Παγκόσμια Εκστρατεία κατά των Ναρκωτικών. Είναι πεπεισμένος ότι θα ξαναγίνει εκατομμυριούχος για τρίτη φορά στη ζωή του. Ωστόσο, είναι σαφές ότι ο Λιάνιο δεν πρέπει να περιμένει και πολλά από τη ζωή του. Εξαιτίας της συμπεριφοράς του έχει αποξενώσει τους πάντες, ακόμα και τους συγγενείς του. Τελικά, μένει μόνος, καθισμένος στο σκοτάδι μπροστά στην τηλεόραση.

Η ΛΑΒ ΚΑΙ Η ΝΤΑΪΑΝ / LOVE AND DIANE

Τζένιφερ Ντουόρκιν (ΓΑΛΛΙΑ - ΗΠΑ, 2002). 35mm Έγχρωμο 155'
Βραβεία: Χρυσή λεοπάρδαλη, Locarno Film Festival

Ύστερα από εξήμισι χρόνια ζωής σε ίδρυμα, η Λαβ πηγαίνει να ζήσει πάλι με τη μητέρα της, Νταϊάν, η οποία φαίνεται να έχει κάνει μια καινούργια αρχή. Απεξαρτημένη από το κρακ, η Νταϊάν νοικιάζει ένα διαμέρισμα στο Μπρούκλιν, έχει γίνει θρήσκα, και φιλοδοξεί να κάνει κάτι στη ζωή της. Τρεις από τις τέσσερις κόρες της κι ο μοναδικός εναπομείνων γιος της —ο μεγαλύτερος αυτοκτόνησε— έρχονται να ζήσουν μαζί της. Η συγκατοίκηση έχει αρκετά προβλήματα. Τα παιδιά έχουν περάσει δύσκολα, κι έχουν διαφορετικά συναισθήματα απέναντι στη μητέρα τους.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΗΣ ΦΙΛΙΑΣ THE FRIENDSHIP VILLAGE

Μισέλ Μέισον (ΚΑΝΑΔΑΣ, 2002). Video Έγχρωμο 50'

Το χωριό της φιλίας έχει ως θέμα μια διεθνή ομάδα βετεράνων που χτίζουν ένα χωριό στο Βιετνάμ για τα παιδιά που γεννήθηκαν παραμορφωμένα εξαιτίας του ψεκασμού με το ζιζανιοκτόνο Agent Orange. Το χωριό δεν αποτελεί μονάχα ένα σύμβολο ειρήνης και συμφιλίωσης, αλλά και μια απόδειξη της δυνατότητας του ανθρώπου ν' αποδωθεί το παρελθόν, να επουλώσει τις πληγές του πολέμου, και να φτιάξει έναν καλύτερο κόσμο. Ακολουθώντας την ιστορία του ιδρυτή του χωριού, αμερικανού βετεράνου Τζορτζ Μίτσο, η ταινία ξεκινά από την εμπειρία της φρίκης του πολέμου και καταλήγει στην προσωπική μεταμόρφωση που οδήγησε στην ίδρυση του χωριού.

Τα «Σύγχρονα Θέματα: Παλαιστίνη» προσπαθούν, μέσα από τις πιο πρόσφατες παραγωγές, να προεγγίσουν, τα σκληρά αποτελέσματα ενός πολέμου που μας αφορά και επηρεάζει όλους. Ο φακός στρέφεται στη Παλαιστίνη και ιδιαίτερα στα παιδιά της περιοχής αυτής, με προβλήματα επιβίωσης που συχνά καταλήγουν σε απελπισμένες εκρήξεις απόγνωσης και βίας. Η ανάδειξη αυτών είναι ένας από τους στόχους αυτής της ενότητας. Στο πλαίσιο αυτού του προγράμματος θα πραγματοποιηθεί ημερίδα την Τετάρτη 5 Μαρτίου στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ LETTERE DALLA PALESTINA

Συλλογικό έργο (ΙΤΑΛΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο 61'
Βραβεία: Berlinale Forum 2003.

Το πρόβλημα της Παλαιστίνης υφίσταται εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Η πολυπλοκότητα του θέματος και όλων όσα το περιβάλλουν είναι κομμάτι της πρόσφατης ιστορίας της ανθρωπότητας, άμεσα αληθιά και έμμεσα. Η ταινία «αφηγείται», παρά καταγράφει. Πάνω απ' όλα, δείχνει ένα πράγμα: την εντυπωσιακή πολιτιστική, πνευματική και σωματική ζωτικότητα ενός καταπιεσμένου λαού.

ΓΑΖΑ, Ο ΕΓΚΛΕΙΣΜΟΣ GAZA, L'ENFERMEMENT

Ραμ Λέβι (ΙΣΡΑΗΛ - ΓΑΛΛΙΑ, 2001). Video Έγχρωμο 52'

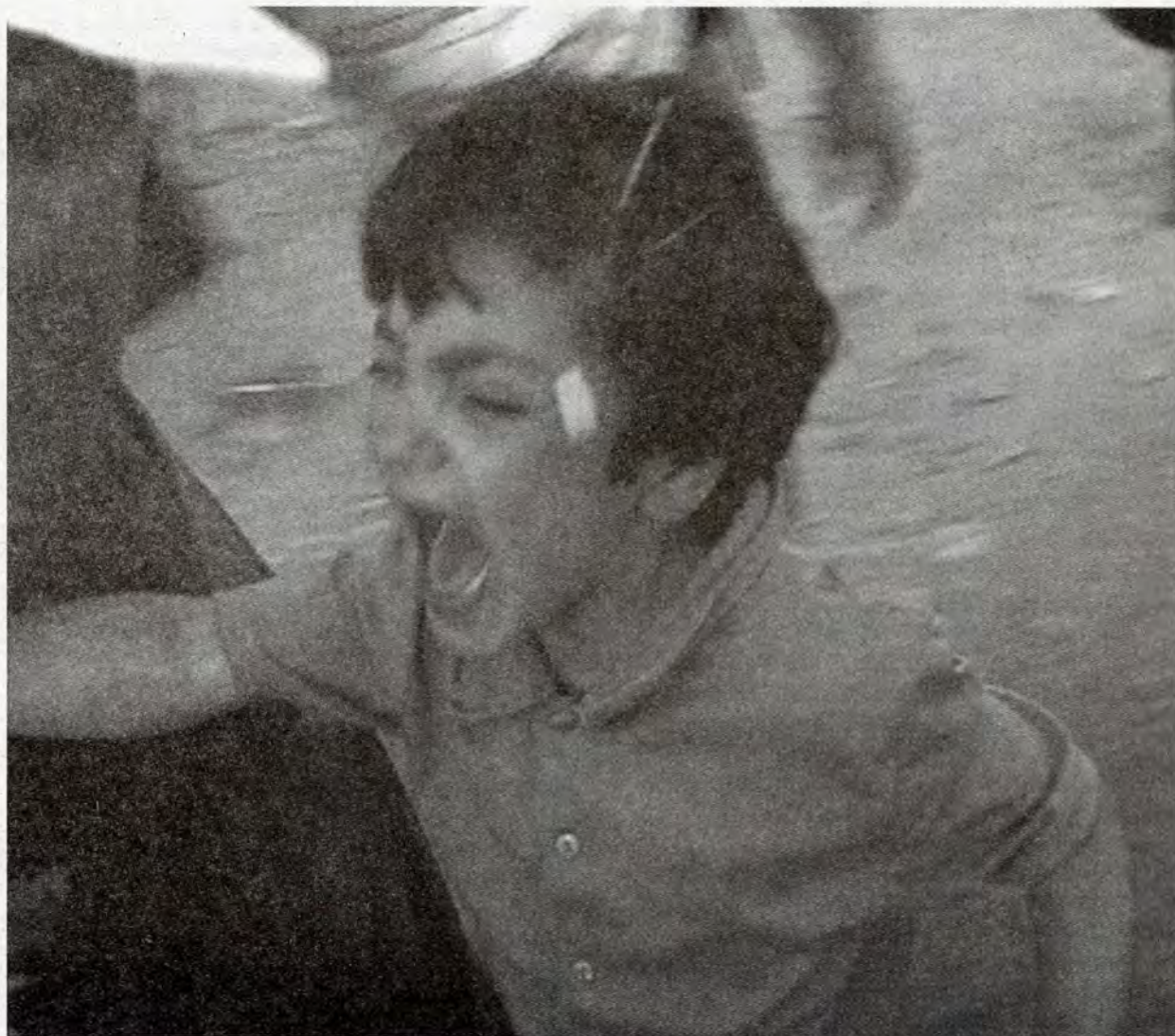
Μια φυλακή μ' ένα εκατομμύριο κρατούμενους: έτσι βλέπουν οι κάτοικοι της λωρίδας της Γάζας τον τόπο τους. Η Γάζα είναι μια περιοχή 228 τετραγωνικών χιλιομέτρων, περικυκλωμένη από ηλεκτροφόρους φράκτες. Χωρίς φυσικούς πόρους και όντας ένα από τα φτωχότερα μέρη της υψηλής, η Γάζα εξαρτάται από τους δεσμούς της με το Ισραήλ, προς το οποίο διάκειται εχθρικά. Σε αυτή την αέναη σύγκρουση, όπου το χυμένο αίμα μετατρέπει κάθε πέτρα σε σύμβολο, όπου κάθε εικόνα είναι γεμάτη νόημα, μπορούμε άραγε να δούμε και να ακούσουμε τα πράγματα όπως είναι;

ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΙ ΦΟΒΟΙ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ AHLAM AL-ANFA

Μάι Μασρί (ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ - ΗΠΑ, 2001). Video Έγχρωμο 56'

Οι κεντρικές ηρωίδες της ταινίας είναι δυο νεαρές έφηβοι, η Μόνα και η Μανάρ. Αν και ζουν σε προσφυγικούς καταυλισμούς που απέχουν χιλιόμετρα ο ένας από τον άλλον, τα κορίτσια καταφέρνουν να γίνουν φίλες, παρά τα ανυπέρβλητα εμπόδια που τις χωρίζουν. Η ταινία αποκαλύπτει τη ζωή και τα όνειρά τους, καθώς και την αναπτυσσόμενη φιλία τους, μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και με αποκορύφωμα τη συνάντησή τους στο φράκτη που τις χωρίζει στα σύνορα του Λιβανού και του Ισραήλ.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΖΕΝΙΝ / AFTER JENIN

Τζένι Μόργκαν (ΙΡΛΑΝΔΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο 52'

Γυρισμένο στη Δυτική Όχθη λίγο μετά την αποχώρηση των ισραηλινών στρατευμάτων από τον προσφυγικό καταυλισμό της Τζενίν, το ντοκιμαντέρ αυτό αφηγείται τα τραγικά γεγονότα που εκτυλίχθηκαν τον Απρίλιο του 2002, ενώ ταυτόχρονα παρουσιάζει μια ανάλυση, από την πλευρά και των Παλαιστίνων και των Ισραηλινών, της σημασίας που έχουν σήμερα τα γεγονότα αυτά και το ιστορικό πλαίσιο μέσα από το οποίο προέκυψαν.

Η ΓΗ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ LA TERRA PROMESSA

Βιτόριο Νεβάνο (ΙΤΑΛΙΑ, 2002). Video Έγχρωμο 59'

Προσπαθώντας να δώσει μια απάντηση στο καίριο ερώτημα σχετικά με το αν μπορεί να υπάρξει ειρήνη ανάμεσα στο Ισραήλ και στην Παλαιστίνη, ο Νεβάνο ξεκινά από την καθημερινή ζωή στα κατεχόμενα, με ουρές στα σημεία ελέγχου, κλεισμένους δρόμους, ανθρώπους που αναγκάζονται να περνάνε μέσα από λασπότοπους, σπίτια ισοπεδωμένα από τις μπουλντόζες, αλυσζόμενα και βία. Η αμερόληπτη προσέγγιση των γεγονότων αυτών γίνεται χάρη στην Αμίρα Χας, ισραηλινή δημοσιογράφος που εργάζεται εδώ και χρόνια στα κατεχόμενα ως ανταποκρίτρια της εφημερίδας Χα'αρέτζ. Είναι η μοναδική ξένη δημοσιογράφος που έχει αποφασίσει να ζήσει στην Παλαιστίνη και το έγκυρο Internet Press Institute τη θεωρεί μια από τους «50 ήρωες της ελευθερίας του Υόπου».

Η ΛΩΡΙΔΑ ΤΗΣ ΓΑΖΑΣ / GAZA STRIP

Τζέιμς Λόνγκλι (ΗΠΑ, 2001). Video Έγχρωμο 74'

Ο κεντρικός ήρωας της ταινίας είναι ο 13χρονος Μοχάμεντ Χετζάζι, διανομέας εφημερίδων, ο οποίος διακινδυνεύει τη ζωή του πετώντας πέτρες στα ισραηλινά τανκς πέρα από τα συρματοπλέγματα με την αίσθηση ότι δεν υπάρχει ελπίδα για το μέλλον και τη θλίψη του για το θάνατο του καλύτερου του φίλου από τα πυρά των Ισραηλινών. Αποκορύφωμα της ταινίας αποτελεί μια νυχτερινή επιδρομή των ισραηλινών δυνάμεων, όπου, κάτω από τα πυρά τανκς και ελικoptέρων, ισραηλινές μπουλντόζες εισέβαλαν στον προσφυγικό καταυλισμό Χανί Γιουνίς, και ισοπέδωσαν τα σπίτια 450 Παλαιστίνων.

ΤΖΕΝΙΝ ΤΖΕΝΙΝ / JENIN JENIN

Μοχάμεντ Μπακρί (ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ, 2002). Video Έγχρωμο 53'

«Πού είναι ο θεός;» αναρωτιέται μες στην απελπισία του ένας ηλικιωμένος, καθώς ατενίζει τα χαλάσματα του παλαιστινιακού προσφυγικού καταυλισμού της Τζενίν. Η ταινία περιλαμβάνει μαρτυρίες κατοίκων της Τζενίν αμέσως μετά την επιχείρηση «Αμυντικό Τείχος» του ισραηλινού στρατού, κατά την οποία η πόλη και ο καταυλισμός υπήρξαν πεδία σκληρών μαχών. Η επιχείρηση έληξε με την ισοπέδωση της Τζενίν και το θάνατο δεκάδων Παλαιστίνων. Απαγορευμένη στο Ισραήλ, η ταινία αφιερώνεται στον Ιγιάντ Σαμούντι, συμπαραγωγό της ταινίας, ο οποίος έπεσε νεκρός από σφαίρα καθώς έφευγε με τρεις φίλους του από μια περιοχή ελεγχόμενη από τον στρατό.

48 ΩΡΕΣ ΣΤΗ ΡΑΜΑΛΛΑ

48 HEURES A RAMALLAH

Πατρίκ Σοβέλ (ΓΑΛΛΙΑ, 2002). DV Έγχρωμο 26'

Μέσα σε 26 λεπτά, η ταινία συμπυκνώνει 48 ώρες στους δρόμους της Ραμάλλα στο πλευρό των παλαιστίνων τραυματιοφορέων της Ερυθράς Ημισελήνου. Οι εθελοντές αυτοί, εκπαιδευμένοι να αντιμετωπίζουν επείγοντα περιστατικά, δέχονται καθημερινά κλήσεις στους δρόμους της Ραμάλλα, της πόλης που φιλοξενεί την επίσημη κατοικία του προέδρου Αραφάτ. Εκτεθειμένοι στα πυρά, στέκουν σε επιφυλακή στους σκονισμένους δρόμους όπου η Ιντιφάντα και η Τσαχάλ συγκρούονται. Αυτό το αντάρτικο πόλεων είναι το αδιάκοπο φόντο ενός παράξενου πάρε-δώσε, όπου η πρόκληση δεν είναι ποτέ μπιλόφα και η απάντηση πάντα απρόβλεπτη.

ΜΟΥ ΛΕΝΕ ΝΑ ΜΗ Σ' ΑΓΑΠΩ – ΤΟ ΣΜΥΡ-ΝΕΪΚΟ-ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

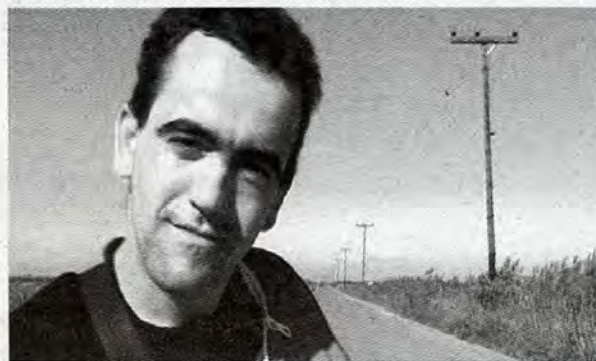
Γιώργος Χρ. Ζέρβας (2002, Video Έγχρωμο 89')

Η ταινία είναι το πορτρέτο του μουσικού είδους που γεννήθηκε στις πολυεθνικές πόλεις της Κωνσταντινούπολης και της Σμύρνης από τα κατώτερα και εν μέρει μεσαία στρώματα των Ελλήνων, και αφουγκράζεται τον κόσμο που έζησε εκεί, τη ζωή του οποίου εκφράζει αυτή η μουσική σε κάθε στιγμή του: στη δουλειά, στη γιορτή, στον έρωτα, στην ειρήνη, στον πόλεμο, στην εξορία... Η ταινία παρουσιάζει μερικούς σπουδαίους μουσικούς αυτού του μουσικού είδους, αλλά δεν είναι η σχολαστική ή συνοπτική ιστορία του. Είναι προπάντων μια περιπλάνηση, ένα οδοιπορικό, εδώ κι εκεί, μια ανίχνευση του σε ανθρώπους, χώρους, αντικείμενα, μουσικές, χορούς.

FREDDY

Θεόδωρος Καλέσης (2002, Video Έγχρωμο 30')

Μια ανθρωποκεντρική ιστορία με φόντο το πολυσυζητημένο θέμα της μετανάστευσης. Οι παράλληλες πορείες δύο φίλων, του Τεό, ενός Έλληνα που ασκεί το επάγγελμα του stripman, και του Αντώνη/Freddy, ενός Αλβανού που δουλεύει ως κηδόν, ενώνονται και καταλήγουν στο μαγικό ρεαλισμό. Η ανάγκη τους να εισβάλουν στο θέατρο της καθημερινότητας, να δώσουν και να πάρουν, είναι ο κοινός στόχος που τους ενώνει. «Στα 16 μου ήρθα στη Θεσσαλονίκη με τα πόδια και τώρα στα 24 γυρίζω πίσω στην Αλβανία πάλι με τα πόδια, ντυμένος αυτό που έγινα στην Ελλάδα: κηδόν».

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΣΦΟΥΓΓΑΡΔΩΝ

Βασίλης Βασιλειάδης (2001-2002, Video Έγχρωμο 61')

Η Κάλυμνος είναι το τελευταίο νησί του Αιγαίου γνωστό για την ενασφάλεια των κατοίκων του με ένα από τα πιο επικίνδυνα επαγγέλματα του 20ού αιώνα: τη σπογγαλιεία. Η ταινία αφηγείται πώς το να φεύγουν οι σφουγγαράδες για μισό χρόνο μακριά από τις οικογένειές τους ριψοκινδυνεύοντας την ίδια τους τη ζωή, μεταβλήθηκε σε παράδοση. Η σπογγαλιεία ως επάγγελμα είναι σε ύφεση, αλλά η ανάγκη να διατηρηθεί η παράδοση ωθεί τους Καλύμνιους να επιζητούν εξίσου ριψοκίνδυνα επαγγέλματα, σε υπερβολικά ύψη και βάθη ο' ολκήληρον τον κόσμο και όπου έχουν μεταναστεύσει, συνεχίζοντας τον κύκλο της ζωής που χάραξαν οι πρόγονοί τους.

ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΡΑΜΜΕΝΑ ΣΤΗ ΣΤΕΡΙΑ

Κατερίνα Πατρώνη (2002, Video Έγχρωμο 99')

Ο Γουίλκι το καμρωτάκι, ο Λευτέρης ο μάγειρας, ο Δημήτρης ο υποπλοίαρχος, ο Μπακί ο ναύτης, ο Μανώλης ο καπετάνιος, ο Νίκος κάτω στις μηχανές κι ο Γιάννης ο ναύτης, έχουν μαρκάριε σ' ένα εμπορικό πλοίο που, σαν βαλμένο σε γραμμές τρένου, κάνει το δρομολόγιο από την Ευρώπη στη μακρινή Κορέα και πίσω πάλι, σ' ένα ταξίδι που δεν έχει τέλος. Τα λιμάνια είναι μόνο για να φεύγουν, και μέσα στο καράβι ο χρόνος μοιάζει παχύρρευστος και θολός. Μέσα στο πλοίο, συντροφιά τους μόνι, η μοναξιά και τα όνειρα. Μαζί τους άλλοι 18 ναυτικοί, μοιρασμένοι Έλληνες και Φιλιππινέζοι, και γύρω τους πάντα η θάλασσα, μαγική τρομακτική και άγνωστη.

ΜΥΡΣΙΝΗ

Όλγα Μαραγκού (2002-2003, Video Έγχρωμο 50')

Και μένα μου ζήτησαν να πω ποιος είμαι. Τι σημασία όμως έχει τ' όνομά μου; Τους είπα ότι είμαι ένας άνθρωπος μιας κοινωνίας που θέλω ν' αγαπάω και να μ' αγαπάνε. Φοβάμαι όμως πως αν πω ότι δυσκολεύομαι ακόμη να κάνω κάποια πράγματα, όλοι θα στέκονται στο πρόβλημά μου και όχι στο ότι είμαι ένας άνθρωπος. Εκείνο που θέλω, είναι ότι όσο ζω, θα κάνω προσπάθειες να ξεπεράσω την ανημία μου. Και εδώ μέσα στο ΚΑΦΚΑ είναι ο κατάλληλος χώρος, γιατί έχω γύρω μου ανθρώπους. Ανθρώπους που ζουν μαζί μου· που τους αγαπάω και μ' αγαπάνε· ανθρώπους που με στηρίζουν.

ΦΥΛΑΚΕΣ ΝΕΚΡΟ(ΩΝ)ΤΑΦΕΙΟΥ

Γιώργος Κεραμιδιώτης (2002, Video Έγχρωμο 52')

Η κάμερα καταγράφει μια μέρα του Μπάμπε και του Δημήτρη, οι οποίοι είναι φύλακες στο κεντρικό νεκροταφείο της Θεσσαλονίκης. Παράλληλα, παρουσιάζεται η θέση των νεκρών στην αρχαία, στην αγροτική και στη σύγχρονη ελληνική πόλη. Ποιοι φύλαγαν τους νεκρούς στην αρχαία Ελλάδα; Φυλάσσονταν όλοι οι νεκροί ή μόνον ορισμένοι; Ποια ήταν η σχέση μεταξύ νεκρών και ζωντανών στην αγροτική Ελλάδα; Τι είναι αυτό που κρατά τη μνήμη τους ζωντανή; Μπορεί η σύγχρονη πόλη να θρηνήσει τον νεκρό; Να τον αποχαιρετήσει με μοιρολόγια; Να τον συνοδεύσει στον άλλο κόσμο;

ΑΛΒΑΝΙΚΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ

Κυριακή Μάλαμα (2002-2003, Video Έγχρωμο 52')

Η Εντίτ Μιχάλη είναι η πλέον καταξιωμένη και λαμπερή ντίβα του Αλβανικού Λυρικού Θεάτρου σήμερα. Γεννήθηκε στα Τίρανα το 1949, την εποχή που η πανίσχυρη και ανασφαλής κομμουνιστική ηγεσία της μικρής, περικυκλωμένης από εχθρούς χώρας ζούσε το μεγάλο της έρωτα με τη σταλινική Σοβιετική Ένωση. Το ντοκιμαντέρ καταγράφει μέσα από τη δική της μαρτυρία τη μοναχική της πορεία στο χώρο της λυρικής τέχνης. Και μάλιστα τότε που η τέχνη στην Αλβανία και ιδιαίτερα ο κινηματογράφος, η ζωγραφική και η όπερα, ισχυροί μηχανισμοί ιδεολογικής προπαγάνδας, απολάμβαναν τη γενναϊόδωρη κρατική φροντίδα μαζί και τον αυστηρό κρατικό έλεγχο.

HIV POSITIVE - ΖΩΤΑΣ ΜΕ ΤΟ AIDS

Δημήτρης Βερνίκος (2003, Video Έγχρωμο 60')

Στη Νότια Αφρική, η νεογέννητη δημοκρατία του Μαντέλα ζει ένα νέο «απαρχαίνε», καθώς το AIDS προσβάλλει καθημερινά 1.500 Νοτιοαφρικανούς, ενώ η φτώχεια, η ανεργία και η εγκληματικότητα μαστίζουν τη χώρα. Στις παραγκουπόλεις του Κέιπ Τάουν, πέντε οροθετικές μητέρες προσπαθούν να επιβιώσουν και να ζήσουν τα παιδιά τους, χωρίς τη συμπαράσταση του συντρόφου τους, που έφυγε χτυπημένος από το AIDS ή εξαφανίστηκε όταν έμαθε τα δυσάρεστα νέα. Παρά τη φτώχεια και την αδυναμία τους να εργασθούν, οι πέντε γυναίκες αντιδρούν «θετικά» (HIV Positive), διεκδικώντας την ελπίδα να ζήσουν μία φυσιολογική ζωή.

ΣΕΙΣΜΟΣ

Γιούρι Αβέρωφ (2003, Video Έγχρωμο 52')

Το καλοκαίρι του 1953, ένας απ' τους μεγαλύτερους σεισμούς του 20ού αιώνα χτύπησε τα νησιά του Ιονίου. Η Κεφαλονιά ισοπεδώθηκε σχεδόν ολοκληρωτικά. Το ντοκιμαντέρ *Σεισμός* αφηγείται την ιστορία των κατοίκων της Κεφαλονιάς, που είδαν τον τόπο τους να αφανίζεται μέσα σε μερικά δευτερόλεπτα, και που αναγκάστηκαν, στην πλειοψηφία τους, να εγκαταλείψουν το νησί. Βασισμένο σε σπάνια κινηματογραφικά υλικά της δεκαετίας του '50, και με άξονα ένα μοναδικό αυτοβιογραφικό κείμενο του Στρατή Χαβιαρά, ο *Σεισμός* είναι μια ταινία για τους ανθρώπους που έζησαν τις πιο σημαντικές αλλαγές στην πορεία της μεταπολεμικής Ελλάδας, και που επιστρέφουν σε στιγμές και τόπους του παρελθόντος, για να μετρήσουν τη ζωή τους και το χρόνο που περνά.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ;

Ιρίνα Μπόικο (2003, Video Έγχρωμο 56')

«Υπάρχουν λιοντάρια στην Ελλάδα;» ρωτάει ο ήρωας του θεατρικού έργου «Ο γάμος» του Τσέχοφ, και παίρνει σαν απάντηση μια φράση που από ποτέ έγινε παροιμιώδης στη Ρωσία: «Στην Ελλάδα υπάρχουν τα πάντα!» Τα τελευταία χρόνια, χιλιάδες άνθρωποι από την πρώην Σοβιετική Ένωση αποφάσισαν να διαπιστώσουν αν όντως είναι έτσι. Ψάχνοντας τα λιοντάρια τους, πέρασαν πολλά. Άραγε θα τα βρούνε;

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ

Βαγγέλης Σερντέρης (2003, Video Έγχρωμο 64')

Η αιματηρή τραγωδία, ο βίαιος διωγμός των μικρασιατών Ελλήνων, η φυγή τους και η περιπέτεια της υποδοχής και εγκατάστασης στον ελληνικό χώρο, η αφομοίωση και προσφορά τους, είναι ο βασικός άξονας αυτού του ντοκιμαντέρ. Τα γεγονότα καταγράφονται κυρίως μέσα από μνήμες και τις προσωπικές μαρτυρίες προσφύγων που ακόμα βρίσκονται στη ζωή. Η ποικιλία και πολυμορφία των αφηγήσεων με τη βαθύτατη τραγική υφή της ανθρώπινης εμπειρίας δεν τεκμηριώνουν απλώς τα γεγονότα αλλά συμβάλλουν στην πληρέστερη γνώση, συνειδητοποίηση και κατανόησή τους...

ΟΝΕΙΡΕΥΟΝΤΑΙ ΤΑ ΖΩΑ
ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΗΛΙΚΙΑ;
Γιώργος Αγγελούδης (2002, Video έγχρωμο 46')

Η ιστορία διαδραματίζεται σ' ένα σφαγείο. Η ταινία προσπαθεί να καταλάβει εάν τα ζώα μπορούν να ονειρευτούν. Ή, πιο σωστά, εάν ο άνθρωπος πιστεύει πως μπορούν να ονειρευτούν. Εάν ο άνθρωπος τους επιτρέπει να ονειρευτούν. Εάν υπάρχει χρόνος γι' αυτό, προτού να δώσουν τη ζωή τους για το ανθρώπινο κέρδος. Από την άλλη πλευρά, οι άνθρωποι σκέφτονται ότι αυτό είναι κανονικό. Οι περισσότεροι αισθάνονται λύπη για τα ζώα, αλλά θεωρούν επίσης ότι είναι μια εργασία που ο άνθρωπος εξασκεί για να ζήσει. Είναι πραγματικά ενδιαφέρον ν' ακούς τους σφαγείς ή τους κτηνοτρόφους να μιλούν για τα ζώα και τα όνειρα που βλέπουν.

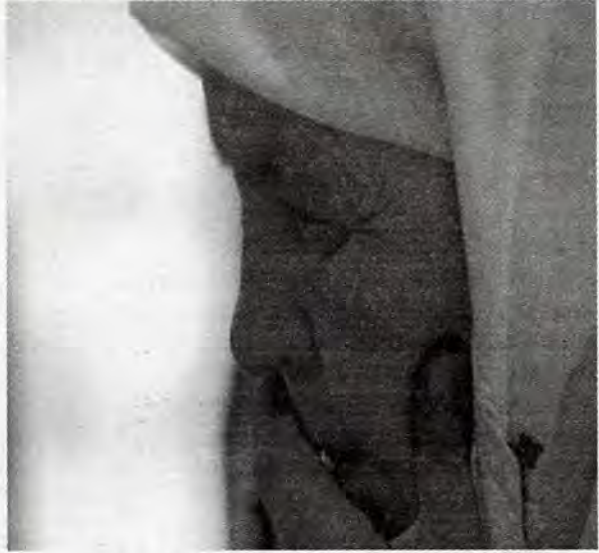
Ο ΠΑΠΠΟΥΣ
Γιάννης Καρυπίδης (2003, Video έγχρωμο 24')

«Όσο πλησιάζει το πανηγύρι στεναχωριόμαστε πνευματικά, αλλά μετά τη φωτιά λυεστερνώνμαστε, είμαστε σαν πουλιάκια». Μια από «τα μέσα» καταγραφή του Αναστασενάριου πανηγυριού.

ΕΠΟΧΕΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ:
ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ
Τάσος Ψαρράς (2003, Video Έγχρωμο 91')
Ο Ανδρέας Εμπειρικός, μεγάλος Έλληνας υπερρεαλιστής ποιητής, πεζογράφος, ψυχαναλυτής και φωτογράφος, γεννήθηκε στη Βράιλα της Ρουμανίας το 1901 και πέθανε στην Αθήνα τον Αύγουστο του 1975. Η ζωή του παρουσιάζει μυθιστορηματικό ενδιαφέρον, αφ' ενός μεν διότι εισάγοντας το 1935 τον υπερρεαλισμό στην Ελλάδα διδο-ρείται και κλειυάζεται, αφ' ετέρου δε, μοιλονότι πρόκειται στην επασατική αριστερά, συλλυαμβάνεται και ταλταπωρείται στα Δεκεμ-βριανά από την πολιτοφυλακή του ΕΛΑΣ. Στο ντοκιμαντέρ παρεμβάλλονται πολλά ντοκουμέντα που γύρισε ο ίδιος ο Εμπειρικός, καθώς και ηχογραφημένα αποσπάσματα από συζητήσεις του με τον Ελύτη, το Νάνο Βαλαωρίτη, τον Κώστα Ταχτσής, τη Μαρία Βοναπάντη κ.ά., που παρουσιάζονται για πρώτη φορά.

ΠΟΜΑΚΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ
Πάνος Παπαδόπουλος (2002, Video έγχρωμο 36')

Θέλοντας να γυρίσουμε κάτι για το γάμο στα ορεινά χωριά της Ροδό-πης βρεθήκαμε στα Πομακοχώρια της Κομοτηνής. Παρακολουθώ-ντας το γάμο, βλέπουμε τις επιλογές ζωής για υλική και συμβολική επιβίωση των ανθρώπων. Εδώ, η περιθωριοποίηση είναι αποτέλεσμα όχι μόνο της μουσουλμανικής θρησκείας και απομόνωσης, αλλά κυ-ρίως της γλώσσας. Παρόλο που μητρική τους γλώσσα είναι τα «πο-μάκικα» -μια σλαβόφωνη διάλεκτος- στο σχολείο μαθαίνουν τουρκι-κά και λίγα ελληνικά. Σ' αυτές τις περιθωριακές μειονότητες με τις έντονες εσωτερικές αντιθέσεις, τίποτα δεν είναι δεδομένο, ενιαίο, παραδοσιακό και στατικό. Τα πράγματα αλλάζουν από τη μια στιγμή στην άλλη. Αφεθήκαμε στις ζωές των ηρώων μας. Οι ιστορίες τους εί-ναι επιλογές ζωής ανάμεσα σε διλήμματα και συμβιβασμούς : γάμος από έρωτα ή συμβιβασμός στη θέληση του πατέρα ("baba hatir demek", όπως λένε); Γάμος με γλέντι και όργανα, γάμος θρησκευτι-κός, ή όπως συχνά γίνεται γάμος με κλέψιμο;

ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ
Νίκος Αλευράς (2003, Video έγχρωμο 40')

Μια φορά κι έναν καιρό, κοντά σε μια μεγάλη πόλη, που την έλεγαν Αθήνα, ήταν ένα προάστιο που το έλεγαν Νέα Πεντέλη. Εκεί τα Χρι-στούγεννα πάντα χιόνιζε, κοντά σ' ένα πανέμορφο σπίτι που το ήλεγαν «Μαργαρίτα». Ξαφνικά, βγήκε ο ήλιος και τα χιόνια έλιωσαν κι η Μαργαρίτα άνθισε κι έβγαλε λουλουδάκια. Κι εκεί μαζεύτηκαν πολ-λά παιδάκια, και μιλούσαν, και τρώγαν, και πίναν, και παίζαν, και δου-λεύαν, και γελοούσαν, κι ερωτευόντουσαν, και κάθε μέρα υπήρχε α-τέλειωτη χαρά. Όπου ένα πρωινό αποφάσισαν μαζί με το δασκαλό τους ν' ανεβάσουν ένα θεατρικό έργο. Διάλεξαν το γαπωνέζικο πα-ραδοσιακό παραμύθι: «Το κορίτσι με το πανέρι στο κεφάλι».

ΚΑΡΝΑΓΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ
Γιάννης Λάμπρου (2002, Video έγχρωμο 29')

Αν ο πολιτισμός μας ήρθε σ' επαφή με τον υπόλοιπο κόσμο, αυτό έγι-νε μέσα από τους δρόμους της θάλασσας. Αυτοί που διασφάλισαν, ό-μως, αυτό το ταξίδι ήταν οι μάστορές της. Οι άνθρωποι που δουλεύ-ουν τα καρνάγια. Στην Ιερισσό της Χαλκιδικής, κάτω από τα χαλάσμα-τα της αρχαίας πόλης και με φόντο το βουνό του Σταγειρίτη φιλόσο-φου Αριστοτέλη, τα καρνάγια εκεί σε πείσμα των καιρών συνεχίζουν. Όλα χειροποίητα: το κόψιμο των ξύλων, τα κατάρτια, το τιμόνι, ο αγια-σμός... Μέχρι τη στιγμή που το καΐκι πάνω στα βάρζα θα γλιστρήσει στο νερό για το μεγάλο ταξίδι. Η μεγάλη στιγμή για τους μαστόρους. Όλα πήγαν καλά. Το τρικούβερτο γλέντι που θα ακολουθήσει θα γίνει μέ-σα στο ίδιο το καρνάγιο.

Εκτός Συναγωνισμού Out of Competition

ΕΤ IN ARCADIA EGO
Αλέξανδρος Παπαλιού (2001-2002, 35mm Έγχρωμο 61')

Επιστρέφοντας στην Αρκαδία συναντώ έναν τόπο οικείο, γνωστό και άγνωστο μαζί. Οι παιδικές μου μνήμες αναδύονται στις διαδρομές και μπλέκονται με τους ανθρώπους, τη μυθολογία και την ιστορία του χώρου. Η φύση μάς μιλάει, όπως και οι μυθολογίες, οι ρομαντικοί ποιητές, οι απλοί άνθρωποι, οι εποχές. Όλα μιλάνε. Σε κάθε ταξίδι, ό-μως, αυτό που μας ανήκει είναι τα στοιχεία της αυτογνωσίας που μπορούμε να αποκτήσουμε.

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΟΥ ΡΕΜΠΕΤΙΚΟΥ
Τίμων Κουλμάσης, Ηρώ Σιαφλιάκη (2003, 16mm Έγχρωμο 64')

Δεν πρόκειται για μια ταινία πάνω στο Ρεμπέτικο. Οι εικόνες προσπα-θούν ν' αντηχίσουν την απλότητα, την ελευθερία του αυτοσχεδια-σμού και τη δύναμη αυτής της μουσικής, κι η κινηματογραφική έκ-φραση να γίνει πέρασμα ώστε το ρεμπέτικο να μιλήσει για τον εαυτό του. Αυτό που μας ενδιέφερε είναι η παρακολούθηση της παράλλη-λης διαδρομής μιας λαϊκής έκφρασης με τη σύγχρονη της Ιστορία, κι επίσης ό,τι απ' αυτή τη μουσική μένει ζωντανό σήμερα. Κινηματο-γραφώντας τους τόπους που συνδέονται -άλλατε με την καθημερι-νή ζωή, τώρα με το μύθο;- του ρεμπέτικου (λιμάνια, μικρές βάρκες, φυλακή) συναντήσαμε την αγάπη των ανθρώπων που εμπνέονται απ' αυτή τη μουσική και τους δρόμους της.

ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΜΕΣΑ
ΑΠΟ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

Λουκία Ρικάκη (2001-2002, Video/35mm Έγχρωμο 61')
Ένα ταξίδι με οδηγό τα κείμενα ποιητών και συγγραφέων από όλο τον κόσμο που ύμνησαν το αρχιπέλαγος, μέσα από εικόνες από τα περισσότερα νησιά του Αιγαίου. Στα κείμενα, τα ποιήματα, τα απο-φθέγματα και τις ταξιδιωτικές σημειώσεις των ανθρώπων που επι-σκέφθηκαν την Ελλάδα σε διάφορες χρονικές περιόδους και αι-σθάνθηκαν την ανάγκη να καταγράψουν τα συναισθήματα που τους προκάλεσε το Αιγαίο, συναντά κανείς μια ζωντανή περιγραφή των συναισθημάτων που γεννά και σήμερα η όμορφη αυτή θάλασσα και στον σύγχρονο ταξιδιώτη.

Η ΠΝΟΗ ΤΗΣ ΓΗΣ
Πάνος Καρκανεβάτος (2003, Video Έγχρωμο 61')

Με έναυσμα τον τελευταίο χρησμό του Μαντείου των Δελφών προς τον αυτοκράτορα Ιουλιανό (350 μ.Χ.), η ταινία επιχειρεί ένα ταξίδι στον κόσμο των λαϊκών δρώμενων-τελετουργιών της σύγχρονης Ελλάδας, των συνυφασμένων με τον ετήσιο κύκλο της φύσης, τον κύκλο του ήλιου, τον κύκλο της ζωής των ανθρώπων.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΥΣΗ
Κυριάκος Κατζουράκης (2003, Video Έγχρωμο 61')

Η ταινία είναι συνδυασμός ντοκιμαντέρ και μυθοπλασίας. Μια γυναί-κα από την πρώην Σοβιετική Ένωση, η Ιρίνα, αναζητά στην Ελλάδα μια καλύτερη ζωή και πέφτει θύμα του σεξουαλικού δουλεμπορίου. Περιφέρεται στην Αθήνα με αφορμή την εξαφάνιση μιας φίλης της. Η ιστορία της ξεδιπλώνεται μέσα από μια σειρά προσωπικών εξομο-λογήσεων και φιλias μπας, και συνδέεται με τις πραγματικές ιστο-ρίες των μεταναστών στην Αθήνα και τις δικές τους εξομολογήσεις. Σ' αυτές τις στιγμές της πραγματικότητας η Ιρίνα με κάποιο τρόπο είναι παρούσα σαν «πάσχων άγγελος» και σχολιάζει έμμεσα τον α-πόηχό τους, συνδέοντας τον παρόντα με τον παρελθόντα χρόνο, το πραγματικό με το φανταστικό. Η παρουσία της ζωγραφικής στην ται-νία τονίζει τα όνειρα και τους επιδιότες που προκαλεί αυτό το έντο-νο κομμάτι της σημερινής πραγματικότητας. Δηλαδή, το ξερίζωμα εκατομμυρίων ανθρώπων από τις εστίες τους, την ιστορία που επα-ναλαμβάνεται.

ΞΕΝΟΣ ΣΤΟΝ ΞΕΝΟ

Γιάννης Τρισιμπίδης (2001-2002, Video Έγχρωμο 50')

Ένα ντοκιμαντέρ με θέμα τη ζωή και το έργο ενός αξιόλογου λογιού του 18ου αιώνα που αγάπησε βαθιά την Ινδία, έζησε τη ζωή του και πέθανε στον ιερότερο ινδουιστικό τόπο, το Μπενάρες πάνω στον Γάγγη. Η ταινία έχει ως οδηγό έναν σημερινό μελετητή, εγκατεστημένο στο ίδιο μέρος. Ο Δημήτριος Γαλανός ο Αθηναίος (1760-1833) είναι ο πρώτος και επιφανέστερος έλληνας μελετητής της ινδικής γραμματείας.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Ηλίας Γιαννακάκης (2002, Video Έγχρωμο 51')

Ένα πορτρέτο της ηθοποιού του θεάτρου Ελένης Παπαδάκη. Τις δεκαετίες του 30 και 40 ήταν μια από τις σπουδαιότερες ερμηνεύτριες του θεάτρου, ενώ συνηγόρησε με «ιερά τέρατα», όπως η Παζινού, η Μανωλίδου, ο Βεάκης, ο Μινωτής, η Αλκαίου, ο Γληνός, κ.ά. Άλλωστε, όταν την είδαν για πρώτη φορά στη σκηνή, τόσο η Κοτοπούλη όσο και η Κυβέλη, αναγνώρισαν στο πρόσωπό της τη μεγάλη διάδοχό τους. Όμως, στα 41 της χρόνια και στο απόγειο της καριέρας της, έμελλε να βρει τραγικό και αποτρόπαιο θάνατο την περίοδο των Δεκεμβριανών. (Από τη σειρά «Παρασκήνιο»)

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ

Λουκάς Κούχτιν (2003, Video Έγχρωμο 8')

Τη Δευτέρα, 11 Νοεμβρίου 2002, στις 6 το απόγευμα, στην Πλατεία Αριστοτέλους της Θεσσαλονίκης, μπροστά στα αδιάφορα μάτια των περαστικών, συλλημβάνεται ένας ανάμεσά τους. Ίσως είναι μια από τις λίγες φορές όπου καταγράφεται σε εικόνες το χρονικό μιας σύλληψης ενός εμφανέστατα αθώου πολίτη. Πόσο αυθαίρετα ορίζονται το καλό και το κακό από την Πολιτεία; Ποιος είναι το θύμα και ποιος ο θύτης; Συναισθημα συμπόνιας δε νιώθουμε καθώς βαδίζουμε στους δρόμους.

ΚΑΠΕΤΑΝ ΝΙΚΟΛΑΣ Ο ΜΟΝΑΧΟΣ

Γιώργος Κολόζης (2001-2002, Video Έγχρωμο 50')

Καλήμνιος σφουγγαράς, βουτηχτής, χτυπημένος από την ασθένεια των δυτών, ημιπαράλυτος, ταξιδεύει σε ολό το Αιγαίο με ένα καϊκι αχταρμά. Μόνος του, με πλήρωμα δύο κουνέλια, συνεχίζει να βουτά για σφουγγάρια με τον παλιό τρόπο. Καπετάν Νικόλας ο μοναχός, ένα πρόσωπο διαχρονικό, ένας γκουρού της νομαδικής ζωής.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

Απόστολος Καρακάσης (2002, Video Έγχρωμο 51')

Ο αρχιτέκτονας Αλέξανδρος Τομπάζης είναι πρωτοπόρος του βιοκλιματικού ή οικολογικού σχεδιασμού στη χώρα μας. Ο Αλέξανδρος Τομπάζης μας περιηγεί σε κάποια από τα κτίριά του, αποκαλύπτοντας την πορεία που οδήγησε τη δημιουργική σκέψη των μελετητών στην εκάστοτε αρχιτεκτονική λύση, μιας και, όπως λεί ο ίδιος, η αρχιτεκτονική είναι μια συναρπαστική διαδικασία επίλυσης προβλημάτων, ένα εκπληκτικό σταυρόλεξο. (Από τη σειρά «Παρασκήνιο»)

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Λάκης Παπαστάθης (2002, Video Έγχρωμο 51')

Μέσα από σπάνιες αλλιά και ανέκδοτες κινούμενες εικόνες, μαρτυρίες και φωτογραφίες, παρουσιάζονται ένα-ένα τα κτίρια που λάμπρυναν την πλάτεια. Τα Ξενοδοχεία Μεγάλη Βρετανία, Grand Hotel, και Αγγλία, αλλιά και τα σπίτια που συνδέονται με εξέχουσες προσωπικότητες της πολιτικής, οικονομικής και πνευματικής ζωής του τόπου. (Από τη σειρά «Παρασκήνιο»)

ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΤΩΝ ΑΡΠΑΚΤΙΚΩΝ

Πάνος Παπαδόπουλος, Άκης Κερσανίδης (2002, Video Έγχρωμο 35')

Η ιστορία του δάσους της Λαδιάς αποτελεί την περιγραφή μιας από τις μεγαλύτερες προσπάθειες που έγινε ποτέ για την διάσωση κάποιου είδους. Το δάσος των Αρπακτικών έχει ως στόχο την εξοικείωση των θεατών, διαμέσου των εικόνων, με την ποικιλία της πανίδας της περιοχής. Επιπλέον στοχεύει στην ανάδειξη της ανθρώπινης ευθύνης σε σχέση με τη διαμόρφωση των περιβαλλοντικών συνθηκών, οι οποίες σε τελική ανάλυση καθορίζουν την ποιότητα της ζωής μας.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΧΙΩΤΗΣ, Ο ΜΑΓΚΑΣ ΠΟΥ ΕΒΑΛΕ ΚΟΛΟΝΙΑ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Αντώνης Κασίτας (2002, Video Έγχρωμο 120')

Η ταινία, μέσα από μαρτυρίες, οπτικά και ηχητικά ντοκουμέντα, σκιαγραφεί το πορτρέτο του σπουδαίου αυτού μουσικού, παρουσιάζει το γνωστό αλλιά και άγνωστο έργο του, ενώ, παράλληλα, αναλύει ιστορικά και κοινωνιολογικά το πέρασμα αυτού του τύπου από την εποχή γέννησης του ρεμπέτικου μέχρι την ανατολή του έντεχνου, μέσα από τις μουσικές του θεοδωράκη και του Χατζιδάκι.

ΠΑΤΡΙΔΑ ΣΤΟΝ ΑΙΘΕΡΑ ΚΑΙ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΜΟΝΗ

Άντης Ροδίτης (2002, Video Έγχρωμο 64')

Μέσα από μια ιστορική εισαγωγή, την αρχιτεκτονική, τη ζωγραφική, τη λογοτεχνία και τη μουσική της Κύπρου, επιχειρείται μια σκιαγράφηση της πολιτισμικής ταυτότητας του Ελληνισμού της Κύπρου, εν όψει και της ένταξης της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ενωμένη Ευρώπη.

ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΕΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΟ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

Καλλιόπη Λεγάκη (2002, Video Έγχρωμο 50')

Στα 1922, έρχονται στο Κερατσίνι πρόσφυγες από τη Σμύρνη, τον Πόνο και την Κωνσταντινούπολη. Οι άνθρωποι αυτοί αντιμετώπιστηκαν με προκατάληψη από τους ντόπιους, έζησαν μεγάλες στερήσεις και βάσανα, και τελικά κατάφεραν να αποτελέσουν το δυναμικότερο και ζωτικότερο τμήμα του ελληνικού πληθυσμού. Στα 1992, νέοι πρόσφυγες, από την Αλβανία, τη Γεωργία, το Ουζμπεκιστάν, την Ινδία, το Ιράκ και άλλες χώρες, βρίσκουν καταφύγιο στο Κερατσίνι και προσπαθούν να δημιουργήσουν μια νέα ζωή. (Από τη σειρά «Παρασκήνιο»)

ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

Πασχάλης Παπαέτρου (2002, Video Έγχρωμο 70')

Οι ρίζες του κρασιού προβάλλουν την απλότητα και τη βαθιά καλοσύνη του κύριου αμπελουργού, μεταλλαπαδεύοντας στους νεώτερους και στις ερχόμενες γενιές, την αμπελουργική παράδοση και πρακτική, άρρηκτα συνδεδεμένες με τη θρησκεία και τις δοξασίες της εποχής.

ΝΟΥΣ

Κική Δημητρίου Λαζόγκα (2002, Video Έγχρωμο 34')

Απόπειρα σχέσης, φύση-πνεύμα. Η φύση γενεσιουργό ένauσας της τέχνης. Λογική - αισθαντικότητα - σώμα και πνεύμα. Αέννας κύκλος δημιουργίας. Χάος - Εντροπία - Έρως.

ΜΗΛΟΣ ΜΕΤΑΛΛΟΝ

Έφη Ξηρού (2002, Video Έγχρωμο 29')

Οι μεταλλωρύχοι της Μήλου θυμούνται. Άνδρες και γυναίκες που δούλεψαν στα ορυχεία της Μήλου ανιχνεύουν τα σημάδια της ζωής τους στους ερειπωμένους χώρους και αφηγούνται γεγονότα που έζησαν εκείνα τα χρόνια. Οι εικόνες της μνήμης που σχηματίζονται, αναγνωρίζονται από τα ίχνη τους στις εγκαταλειμμένες στοές, στ' άδεια δωμάτια, στις σκουριασμένες σκάλες, στα φαγωμένα απ' το θειάφι σίδερα, απ' τα χτυπήματα και τις ρωγμές της σκαμμένης γης.

Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΤΑΥΡΟΥ ΣΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Λένα Βουδούρη (2002, Video Έγχρωμο 26')

Το πανηγύρι του Ταύρου στην Αγία Παρασκευή της Λέσβου είναι μια ιδιόμορφη εκδήλωση λαϊκής λατρείας με ευρύτερο εθιμολογικό ενδιαφέρον και πλούσιο πολιτισμικό ύψος. Είναι ένα έθιμο με πανάρχαιες καταβολές, προς τιμήν του Αγίου Χαραλάμπους. (από τη σειρά «Στα μονοπάτια της παράδοσης»)

ΣΤΡΟΦΑΔΕΣ - ΤΑ ΝΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΙΟΤΗΤΑΣ

Δημήτρης Αναγνωστόπουλος (2002, Video Έγχρωμο 48')

Τα νησιά Στροφάδες, κοντά στη Ζάκυνθο, είναι πολύ σημαντικά ως σταθμοί για τα πουλιά που μεταναστεύουν από και προς την Αφρική. Τα τελευταία χρόνια, χιλιάδες αποδημητικά πουλιά έχουν σκοτωθεί εκεί από κυνηγούς που τους στήνουν καρτέρι καθώς εκείνα σταματούν για να ξεκουραστούν από το μακρύ αποδημητικό τους ταξίδι. Σήμερα, το κυνήγι απαγορεύεται στις Στροφάδες, και τα νησιά προστατεύονται από την Ακτοφυλακή.

Η ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Άγγελος Κοβότσος (2002, Video Έγχρωμο 53')

Το ντοκιμαντέρ βασίζεται σε 39 ασπρόμαυρες ερασιτεχνικές, μικρού μήκους, ταινίες 9,5 χιλιοστών τύπου Pathe-baby. Τις ταινίες αυτές, που πρόσφατα ανακαλύφθηκαν σ' ένα παλαιοπωλείο της Μυτιλήνης, έχει τραβήξει ο ερασιτέχνης κινηματογραφιστής και επιχειρηματίας Μίτσας Κουρτζής την περίοδο 1925-27.

Η ΑΘΕΑΤΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

Βασίλης Κατσίκης (2003, Video Έγχρωμο 74')

Από τη Μόρφου έως την Αμμόχωστο, από την κατεχόμενη Λευκωσία έως την Κερύνεια και το σημείο εισβολής του Αττίλα, ένα συγκλονιστικό οδοιπορικό στα κατεχόμενα της Κύπρου. Τουρκοκύπριοι και έποικοι, απλοί πολίτες και πολιτικοί ηγέτες, μιλούν για πρώτη φορά ανοιχτά για αυτά που τους ενώνουν και τους χωρίζουν με τους Ελληνοκύπριους.

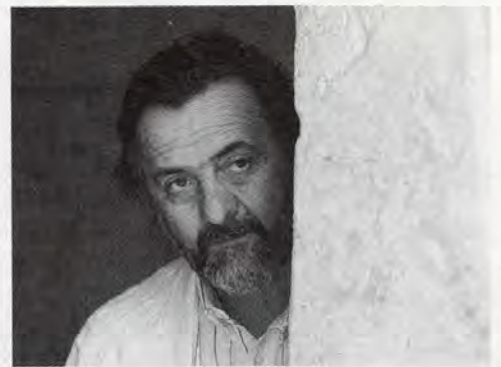
Τρεις Έλληνες Ντοκιμαντερίστες Spotlight: 3 Directors

Το μικρό αφιέρωμα του 5ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης – Εικόνες του 21ου Αιώνα σε Έλληνες ντοκιμαντερίστες έρχεται να καλύψει ένα σημαντικό κενό, καθώς το έργο τους αν και έχει παρουσιαστεί στην τηλεόραση, δεν έχει προβληθεί σχεδόν καθόλου στις κινηματογραφικές αίθουσες.

Τα ντοκιμαντέρ των τριών σκηνοθετών που παρουσιάζονται έχουν διακριθεί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Με τη μικρή αυτή επιλογή από το έργο τους, το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης – Εικόνες του 21ου Αιώνα, δίνει την ευκαιρία στους θεατές μας να γνωρίσουν και να απολαύσουν μερικά από τα χαρακτηριστικότερα ντοκιμαντέρ τους, πολλά από τα οποία θα προβληθούν για πρώτη φορά στη μεγάλη οθόνη.

Γιάννης Σμαραγδής

Στον Γιάννη Σμαραγδή οφείλουμε τα κινηματογραφικά δοκίμια, μια ιδιότυπη μορφή ντοκιμαντέρ γύρω από τους Έλληνες ποιητές και τους τόπους που τους ενέπνευσαν (Πόρος–Σεφέρης, Αλεξάνδρεια–Καβάφης, Ηράκλειο–Κνωσσός–Καζαντζάκης) στα οποία διαπλέκεται ο λόγος με την εικόνα. Επίσης, χρωστούμε όχι μόνο τις εικόνες μια άλλης Ελλάδας από τη τηλεοπτική σειρά *Η ΕΡΤ στη Βόρεια Ελλάδα* (Οι άνθρωποι κάτω από τα τείχη, Γάμος στο Βελβενδό, Χριστούγεννα στα έρημα χωριά του Βοΐου, Κτιστάδες και πελεκάνοι στον Πεντάλοφο Κοζάνης, κ.ά.), αλλά και αυτές μιας άλλης Αθήνας από τη σειρά *Μειδιώμενη καθ' οδόν* (Ένα ακορντεόν τη νύχτα, Η μπάντα διασχίζει την πόλη, Ο έσχατος λατερνατζής, κ.ά.). Αν και τα περισσότερα από αυτά τα ντοκιμαντέρ γυρίστηκαν για λογαριασμό της τηλεόρασης σε 16mm, εν τούτοις υπερβαίνουν τον τηλεοπτικό χαρακτήρα τους, δίνοντας το στίγμα της εποχής και του τόπου που αναφέρονται.

Μαίρη Χατζημιχάλη-Παπαλιού

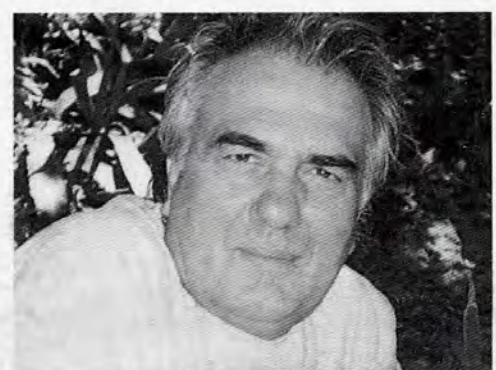
Η Μαρία Χατζημιχάλη-Παπαλιού έκανε την δυναμική της εμφάνιση στο ντοκιμαντέρ το 1977 με τον *Αγώνα των τυφλών*, μια ταινία ορόσημο για το ελληνικό ντοκιμαντέρ. Μια ταινία κοινωνικής καταγγελίας και προβληματισμού με την οποία στρατεύθηκε στο πλευρό των τυφλών και του αγώνα τους και συνέβαλε, εκείνη την εποχή, στην κοινωνική ευαισθητοποίηση για τα ζητήματά τους. Με το ίδιο πνεύμα έκανε την σειρά των *Γυναικείων Πορτραίτων*, όπου

κατέγραψε την γυναικεία φωνή συνδέοντας τις ατομικές περιπτώσεις με την γενικότερη κατάσταση της γυναίκας την εποχή εκείνη στη χώρα μας. Στη συνέχεια θα καταπισστεί με το ιστορικό ντοκιμαντέρ, όπου θα καταγράψει μια σειρά από τόπους (Λυκία, Μακεδονία, Ήπειρος, κ. ά) συνδυάζοντας το οδοιπορικό με τον λόγο των ιστορικών αλλά και με άλλα θέματα, όπως το οικολογικό πνεύμα της ορθοδοξίας ή τον σωκρατικό λόγο.

Απόστολος Κρυωνάς

Ο Απόστολος Κρυωνάς είναι ένας γνήσιος ντοκιμαντερίστας. Υπηρετεί το ελληνικό ντοκιμαντέρ τα τελευταία τριάντα πέντε χρόνια και παραμένει πάντα, ενεργός και ανήσυχος. Το εθνογραφικό ενδιαφέρον των θεμάτων του και της κινηματογραφικής του ματιάς μας έχει προσφέρει πολύτιμες εικόνες όχι μόνο από την Μακεδονία αλλά και από την ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων. Στις εικόνες αυτές καταγράφει με λιτότητα και ευαισθησία έθιμα από το παρελθόν και το παρόν, όπως στους *Άνεμους* και στο *Οι εντός των τειχών*, την μετανάστευση και την εγκατάλειψη της Βόρειας Ελλάδας την περίοδο 1950-60 (*Ήταν μέρα γιορτής*), την κοινωνική της πραγματικότητα στα τέλη του '70 (*Η ΕΡΤ στη Βόρειο Ελλάδα*), αλλά και όψεις της καλλιτεχνικής παράδοσης (*Σύγχρονοι Έλληνες ναΐφ*). Τέλος, αναδεικνύει την παρουσία του ελληνισμού στα Βαλκάνια και τους δεσμούς που συνδέουν τους λαούς της χερσονήσου (*Χαίρε γείτονα, Βαλκάνιος Πραγματευτής*).

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

Το 2004, χιλιάδες αθλητές από όλη τη Γη θα μοιραστούν τα ίδια ιδανικά.
Το 2004, εκατομμύρια άνθρωποι θα μοιραστούν την ίδια εικόνα.

www.ert.gr

© 2003 ERT

Εργαστήριο Σκηνοθεσίας

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

παρόν!

1974 - 2002. ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟ» ΔΗΛΩΝΕΙ ΠΑΡΟΝ ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΙΝΕΜΑ ΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΤΕΣ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα
Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269 e-mail: info@gfc.gr

www.gfc.gr

ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 127 • ΜΑΡΤΙΟΣ 2003

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΕΡΚΙΝΟΣ, ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ, ΜΑΙΡΗ ΚΙΤΡΟΦ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΒΡΑΚΗΣ, ΑΝΝΑ ΜΗΛΩΣΗ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΓΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: Πλ. Αριστοτέλους 10, 546 23 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: 2310 378 400 • e-mail: info@filmfestival.gr

EUROPA ★ CINEMAS

Για παρατηρήσεις, σχόλια, ιδέες,
προτάσεις για το Φεστιβάλ Κινηματο-
γράφου και το Πρώτο Πλάνο, στείλτε
το mail σας στη διεύθυνση
newsletter@filmfestival.gr

www.filmfestival.gr